

Vlaams
Parlement

ingediend op **369** (2014-2015) – Nr. 1
20 mei 2015 (2014-2015)

Ontwerp van decreet

tot wijziging van de Vlaamse Codex Fiscaliteit
van 13 december 2013

INHOUD

Memorie van toelichting	3
Voorontwerp van decreet.....	19
Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen	33
Advies van de Raad van State	41
Ontwerp van decreet.....	53

MEMORIE VAN TOELICHTING

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Artikel 2

Dit betreft volgende wijzigingen:

1° Een verkrijging in rechte lijn

Naar aanleiding van de integratie van de bepalingen van het Wetboek van Successierechten en het Wetboek der Registratie-, Hypotheek- en Griffierechten in de Vlaamse Codex Fiscaliteit (VCF) werd het begrip 'verkrijging in rechte lijn' geïntroduceerd. Dit om, in tegenstelling tot het Wetboek van Successierechten en het Wetboek der Registratie-, Hypotheek- en Griffierechten, een duidelijkere afbakening te maken van wie in aanmerking komt voor het voordeligste tarief. De introductie van het begrip 'verkrijging in rechte lijn' was dus bedoeld om de wetgeving transparanter, eenvormiger en eenvoudiger te maken.

In de opgeheven bepaling van artikel 52² VI.Wb.Succ. en artikel 132² VI.Wb. Reg. werd er respectievelijk bepaald dat voor de toepassing van het Wetboek van Successierechten en het Wetboek der Registratie-, Hypotheek- en Griffierechten met de verwantschapsband rekening wordt gehouden indien er sprake is van stief-ouderadoptie. In de praktijk werd het tarief rechte lijn toegepast, zowel voor het geadopteerd stiefkind zelf als voor zijn kinderen. In de huidige bepaling van de VCF (artikel 1.1.0.0.2, zesde lid, 5°, b)) heeft de decreetgever die situatie willen opvangen door "een verkrijging tussen een persoon en het kind van zijn partner" te beschouwen als een verkrijging in rechte lijn. Hiermee wordt in één en dezelfde bepaling de relatie tussen stiefkind en stiefouder opgevangen, ongeacht of het stiefkind geadopteerd werd of niet.

Bepaalde rechtsleer interpreteert de huidige bepaling in die zin dat de kinderen van gewoon geadopteerde stiefkinderen niet meer in aanmerking komen voor het voordeligste tarief. Dit wordt opgehangen aan het feit dat niet langer meer vermeld wordt dat rekening wordt gehouden met de verwantschapsband die ontstaat tussen de adoptant en het geadopteerde stiefkind. Op dit vlak werd de rechtspraktijk evenwel niet gewijzigd. Uit de memorie van toelichting bij het decreet van 19 december 2014 tot wijziging van het decreet van 13 december 2013 houdende de Vlaamse Codex Fiscaliteit blijkt immers duidelijk de intenties van de wetgever om de bepaling van het opgeheven artikel 52² VI.Wb.Succ. in verband met stiefouderadoptie op te vangen in artikel 1.1.0.0.2, zesde lid, 5°, b), van de VCF.

Om eventuele verwarring te vermijden wordt artikel 1.1.0.0.2, zesde lid, 5°, d), vervangen zodat punt b) opnieuw de situatie van (feitelijke) stiefkinderen regelt, en punt d) de situatie van geadopteerde (stief)kinderen, mét verwijzing naar de verwantschapsband die voortkomt uit gewone adoptie. Wat punt d), 1), betreft, blijkt nu duidelijk dat zowel het (gewoon) geadopteerde stiefkind als zijn/haar kinderen in aanmerking komen voor het voordeligste tarief.

2° De definitie van de gezinswoning

Dit punt voegt een zin toe aan artikel 1.1.0.0.2, achtste lid, 2°, van de VCF. Hiermee wordt verduidelijkt dat de aanhorigheden zoals gedefinieerd in het laatste lid van artikel 1.1.0.0.2, voor wat betreft hoofdstuk 9 (het verkooprecht), ook deel

uitmaken van de gezinswoning en dus ook voor de vrijstelling van artikel 2.7.4.1.1, §2, van de VCF in aanmerking komen.

Er kon wel via interpretatie worden afgeleid dat ook de aanhorigheden worden bedoeld als er van gezinswoning in de zin van hoofdstuk 7 sprake was. Het gegeven dat het begrip 'aanhorigheid' wel wordt gedefinieerd voor hoofdstuk 9 en niet voor hoofdstuk 7 kon daarover twijfel doen ontstaan. De toevoeging van de voorgestelde zin neemt hierbij elke twijfel weg.

3° Bouwgrond

Op heden is er geen definitie voor bouwgrond in hoofdstuk 9 van titel 2 voorzien. Door de federale belastingadministratie werd tot voor de overname van de dienst van de belastingen door het Vlaamse Gewest steeds aanvaard dat een gebouw onroerend goed dat op het moment van de aankoop noch juridisch noch feitelijk beantwoordt aan het begrip 'woning', dat wil zeggen de plaats die vatbaar is voor bewoning, hetzij dadelijk, hetzij mits normale herstellings- of onderhoudswerken met een bouwgrond wordt gelijkgesteld voor onder meer de termijnen waaraan moet voldaan zijn om het abattement te kunnen behouden. Om hierover alle verwarring uit te sluiten wordt nu enerzijds het begrip bouwgrond uitdrukkelijk gehanteerd in artikel 2.9.3.0.2, §1, derde lid (zie de toelichting bij artikel 14), en anderzijds een definitie van het begrip 'bouwgrond' opgenomen waaruit blijkt dat gebouwde onroerende goederen die niet voldoen aan het begrip 'woning' met bouwgrond worden gelijkgesteld.

Artikel 3, 1°

De aanpassingen aan artikel 2.1.5.0.1, §2, eerste lid, 4° en 5°, zijn erop gericht om de belastingplichtigen die een nieuwbouw oprichten te ondersteunen en te stimuleren tot de naleving van de nieuw opgelegde en verstrengde E-peileisen.

Een volgende aanscherping van de E-peileis is gepland voor 2016. Het maximale E-peil in 2016 wordt:

- E50 voor nieuwe woningen en appartementen;
- E55 voor nieuwe kantoren en scholen;
- E50 voor nieuwe kantoren van publieke organisaties.

Het is aangewezen om de aanpassing van de voorwaarde voor verlaging onroerende voorheffing voor vergunningen aangevraagd vanaf 2016, nu al op te nemen in de Vlaamse Codex Fiscaliteit. Door de wijziging op te nemen, ontstaat een duidelijk en voorspelbaar ondersteuningsbeleid. Daarnaast wordt er een bijkomende fiscale stimulans ingevoerd voor vroege volgers en voorlopers die bouwen aan een lager E-peil dan wettelijk wordt opgelegd.

Onder nieuwbouw wordt verstaan het optrekken van een nieuw gebouw of het optrekken van een groot nieuw deel aan een bestaand gebouw met een beschermd volume dat groter is dan 800 m³, of met minstens een wooneenheid, al dan niet voorafgegaan door sloopwerken, of het ontmantelen van een gebouw (definitie artikel 1.1.1, §2, 110°, Energiebesluit van 19 november 2010).

Artikel 3, 2°

De verwijzingen in artikel 2.1.5.0.1, §2, zesde lid, van de Vlaamse Codex Fiscaliteit naar bepaalde artikelen van het Energiebesluit van 19 november 2010 zijn niet langer correct. Om dit recht te zetten werden de verwijzingen naar het Energiebesluit van 19 november 2010 aangepast. Hierdoor wordt in de VCF verduidelijkt dat naast nieuwbouw ook volledige herbouwde goederen en ontmantelde goederen in aanmerking komen voor de vermindering.

De Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) onderschrijft de afstemming van de voorwaarden tot het bekomen van een vermindering op de onroerende voorheffing op de verstrengde E-peileisen.

Dit neemt niet weg dat de raad erg kritisch blijft bij de vermindering van de onroerende voorheffing als maatregel om voorlopers op het vlak van energiezuinig bouwen te ondersteunen. Alternatieven voor de vermindering van de onroerende voorheffing moeten onderzocht worden omdat er belangrijke bedenkingen zijn bij de effectiviteit, de efficiëntie en de rechtvaardigheid ervan als voorlopersinstrument voor nieuwbouw.

De SERV wijst ook op de nood om voorlopers bij het energetisch renoveren van bestaande woningen te stimuleren. Uit de reactie op het advies van de Inspectie van Financiën op het voorontwerp blijkt dat de uitbreiding van de vermindering van de onroerende voorheffing voor ingrijpende energetische renovaties niet is weerhouden. De raad betreurt dit om-dat jaarlijks maar 1% van het gebouwenbestand wordt vervangen en veruit het grootste besparingspotentieel in het renovatiesegment te vinden is.

In antwoord op deze opmerkingen kan worden opgemerkt dat het aantal toegekende verminderingen in stijgende lijn is (zie *VI.Parl.* 2014-15, vraag nr. 147, R. Bothuyne) zodat het toch een efficiënt en effectief instrument lijkt te zijn.

Wat de energetische renovatie betreft, wordt akte genomen van het standpunt van de SERV.

In navolging van het advies van de Raad van State wordt verduidelijkt waarom de vermindering van de onroerende voorheffing beperkt kan blijven tot nieuwbouw.

In het huidig artikel 2.1.5.0.1, §2, zesde lid, VCF wordt verwezen naar artikel 9.1.11, §1, artikel 9.1.15, eerste lid, en artikel 9.1.18 van het Energiebesluit van 19 november 2010. In de memorie van toelichting bij het decreet van 21 december 2012 wordt verduidelijkt dat de vermindering van het huidig artikel 2.1.5.0.1. VCF enkel zal worden toegekend wanneer het gaat om de gebouwen die bedoeld worden in artikel 9.1.11, §1 (nieuwbouw), artikel 9.1.15, eerste lid (herbouw na volledige afbraak), en artikel 9.1.18 (casco verbouwing) van het Energiebesluit van 19 november 2010.

De verwijzing naar artikel 9.1.15, eerste lid, van het Energiebesluit betrof de herbouw na volledige afbraak. Dit artikel werd aangepast door artikel 20 van het besluit van de Vlaamse Regering van 20 mei 2011 houdende wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 19 november 2010 houdende algemene bepalingen over het energiebeleid, waardoor ook renovaties werden gevat. Het is evenwel nooit de bedoeling geweest om renovaties in aanmerking te laten komen voor de vermindering onroerende voorheffing. Bovendien wordt er geen E-peil toegekend bij gewone renovaties, wat de regeling in dat geval onuitvoerbaar zou maken. Een retroactieve inwerkingtreding dringt zich bijgevolg ook niet op. Daarmee wordt meteen tegemoetgekomen aan de randbemerking 16 uit het advies van de Raad van State. Artikel 37 werd op dat punt synchroon aangepast. Deze nieuwe regeling kan in werking treden vanaf aanslagjaar 2016.

Artikel 4

Het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013 had in verband met leegstand en verkrotting/verwaarlozing van onroerend erfgoed twee doelstellingen, met name:

- het opheffen van de uitsluiting van of vrijstelling van leegstandsheffing voor gebouwen, woningen en bedrijfsruimten beschermd als monument of als stads- en dorpsgezicht;
- het opnemen van de gegevens over de bescherming als monument of als stads- en dorpsgezicht bij de te vermelden gegevens bij de jaarlijks op te stellen lijst van leegstaande en/of verwaarloosde bedrijfsruimten en in het leegstandsregister voor gebouwen en woningen.

De memorie van toelichting bij het Onroerenderfgoeddecreet en het verslag aan de Vlaamse Regering bij het Onroerenderfgoedbesluit stellen dat de vrijstellingen worden geschrapt omdat het niet wenselijk is de leegstand en verkrotting van beschermd onroerend erfgoed te stimuleren of aan te moedigen.

Artikel 12.1.10 van het Onroerenderfgoeddecreet had de bedoeling artikel 42, §2, 2°, van het decreet van 22 december 1995 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1996, te schrappen met ingang van 1 januari 2015. Artikel 42, §2, 2°, van voormeld decreet van 22 december 1995 voorzag immers in een vrijstelling van de heffing voor de gebouwen of de woningen die in het kader van het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten beschermd zijn als monument of stads- en dorpsgezicht of die bij ministerieel besluit opgenomen zijn in een ontwerp van lijst tot bescherming in het kader van voormeld decreet van 3 maart 1976. Door de VCF van 13 december 2013 (artikel 4.2.0.0.10) werd artikel 42 evenwel geschrapt met ingang van 1 januari 2014. De bewuste vrijstellingsbepaling werd echter hernomen in artikel 2.5.6.0.2 VCF. Dit gaat in tegen de filosofie van het Onroerenderfgoeddecreet. Hieraan wordt tegemoetgekomen door artikel 2.5.6.0.2, §1, 2°, VCF te schrappen.

Artikel 5

Dit betreft een technische rechtzetting. Er wordt voor de vaststelling van het actief van de nalatenschap bij het recht van overgang naar "de aftrekbare schulden, vermeld in artikel 2.7.3.3.1, tweede lid" verwezen. Het vermelde artikel in de verwijzing is foutief. Er dient verwezen te worden naar "de aftrekbare schulden, vermeld in artikel 2.7.3.4.1, tweede lid".

Artikel 6

De inlassing van de forfaitaire aftrek voor schulden en begrafeniskosten oogstte bijval op alle fronten als voorbeeld van administratieve vereenvoudiging. De forfaitaire raming zoals die nu is geformuleerd blijft echter voorbehouden voor schulden van de overledene. Wanneer de overledene was gehuwd onder een stelsel van gemeenschap van goederen behoort echter een groot deel van de schulden, die op de dag van het overlijden bestaan, tot het gemeenschappelijk passief. In de praktijk blijft dit aanleiding geven tot veel administratieve rompslomp, terwijl het vaak gaat over uitgaven voor het dagelijkse leven, dus om kleine huishoudelijke uitgaven. Bij de aangifte worden bijvoorbeeld facturen gevoegd van diverse nutsmaatschappijen: water-, gas- en electriciteitsleveranciers, internet- en telefoonoperatoren. De daarop vermelde bedragen moeten dan proportioneel worden omgeslagen over de periode vóór het overlijden en de periode na het overlijden. Enkel de lasten die betrekking hebben op de periode vóór het overlijden komen in aanmerking om te worden verrekend met de baten van het gemeenschappelijk vermogen ter gelegenheid van de vereffening van het gemeenschapsstelsel. Deze berekeningen hebben doorgaans een zeer beperkte impact op de uiteindelijk verschuldigde erfbelasting, maar de geldende regelgeving noopt de aangevers tot deze opsplitsing, onder controle en toezicht van de administratie.

Het vervangen van deze relatief beperkte bedragen door forfaitaire sommen bespaart zowel de aangevers als de administratie heel wat rekenwerk. Ook de administratieve verplichtingen, in de vorm van het toevoegen van papieren bewijsstukken, wordt door het invoeren van een forfaitair bedrag gereduceerd.

Vermits het gemeenschappelijk passief wordt verrekend met het gemeenschappelijk actief vóór de toebedeling (in principe bij helften) wordt het forfaitair bedrag voor schulden van het gemeenschappelijk vermogen die op de dag van het overlijden bestaan, verdubbeld (3000 euro in plaats van 1500 euro). Indien het werkelijk gemeenschappelijk passief groter is, kunnen aangevers steeds opteren voor een werkelijk bewijs van het gemeenschappelijk passief.

Het spreekt voor zich dat beide forfaits niet combineerbaar of cumuleerbaar zijn. Met 'niet combineerbaar' wordt bedoeld dat men niet het forfait kan vragen voor het gemeenschappelijk vermogen en voor het eigen vermogen de schulden bewijzen (of omgekeerd). Als men het forfait vraagt voor het gemeenschappelijk vermogen kan men geen schulden meer aangeven in het eigen vermogen (of omgekeerd). Met 'niet cumuleerbaar' wordt bedoeld dat men beide forfaits niet tegelijk kan vragen.

Het forfait van 6000 euro voor begrafeniskosten is op heden aan geen voorwaarden verbonden. Ook erfopvolgers die geen begrafeniskosten moeten dragen, vermits die kosten geheel of gedeeltelijk zijn gedekt door een door overledene onderschreven uitvaartverzekering kunnen dus kiezen voor het forfait. Erfopvolgers die kiezen voor een werkelijk bewijs van de begrafeniskosten kunnen daarentegen die kosten niet inbrengen in de mate waarin de begrafenisondernemer rechtstreeks wordt vergoed voor zijn bewezen diensten door de verzekeringsmaatschappij. Dit effect is onbedoeld. Het lijkt daarom aangewezen de keuze voor het forfait uit te sluiten bij het bestaan van een begrafenisverzekering. Indien – na uitkering door de verzekeraar – nog werkelijke begrafeniskosten te dragen zijn door de erfopvolgers kunnen deze werkelijke begrafeniskosten alsnog bewezen worden.

Artikel 7

Om alle onduidelijkheid naar interpretatie van het woord "partner" weg te nemen wordt het punt 4° van artikel 2.7.4.2.2, §2, van de VCF vervangen, waarbij onder punt b) en c) wordt toegevoegd dat de partner van de verwanten in rechte lijn van de erflater of aandeelhouder en de partner van de zijverwanten van de erflater of aandeelhouder tot en met de tweede graad op een gelijkaardige wijze dient te worden geïnterpreteerd als het geval is voor de erflater.

Artikel 8 en 9

Een verkrijging in rechte lijn wordt voor hoofdstuk 7 en 8 van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013 gedefinieerd in artikel 1.1.0.0.2, zesde lid, 5°. In de artikelen 2.8.4.1.1 en 2.8.4.2.1 van dezelfde codex wordt evenwel gesproken van tarief in rechte lijn/schenken in de rechte lijn. Om elke onduidelijkheid naar interpretatie weg te nemen en te bevestigen dat het hier gaat om een verkrijging (schenking) in rechte lijn zoals bedoeld in artikel 1.1.0.0.2, zesde lid, 5°, van dezelfde codex worden de vermelde woorden vervangen door de woorden "verkrijging in de rechte lijn". Om de verwoording te laten gelijklopen wordt ook artikel 2.8.4.1.1, §2, 2°, van dezelfde codex aangepast.

In navolging van de opmerking van de Raad van State in randnummer 5 werd dit ontwerp afgestemd met het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2015 dat in artikel 26, artikel 2.8.4.1.1, §1, van de VCF vervangt.

Artikel 10

Artikel 2.8.5.0.1, §2, tweede lid, VCF bevat nog een vorm van teruggave voor het geval van een kind dat op het moment van de schenking verwekt is en achteraf levensvatbaar geboren wordt. In dat geval zal met het kind immers rekening worden gehouden voor de vermindering, vermeld in de eerste paragraaf, eerste en tweede lid.

Deze vorm van teruggave wordt nu verplaatst naar artikel 3.6.0.0.6 dat handelt over de teruggave van registratiebelasting. Tegelijk wordt de termijn in overeenstemming met de andere teruggaven, vermeld in dat artikel, gebracht op vijf jaar. Zie de toelichting bij artikel 24, 1°.

Artikel 11

1° Dit betreft een technische rechtzetting. In artikel 2.8.6.0.3, §1, eerste zin, VCF bleef ongewild het woord "schenkingsrecht" staan. Dit wordt nu rechtgezet door de vervanging van het woord "schenkingsrecht" door het woord "schenkbelasting".

2° Zie de toelichting bij artikel 7.

Artikel 12

Dit betreft een technische rechtzetting. Er wordt voor de vrijstelling van de schenking van familiale ondernemingen in verband met de verplichtingen die moeten worden nagekomen enkel naar het eerste lid van artikel 3.12.3.0.1, §5, verwezen. Dit eerste lid heeft betrekking op een schenking die naast de goederen die deel uitmaken van de familiale onderneming ook andere goederen omvat. Evenwel moeten de verplichtingen bij elke schenking worden nageleefd en niet enkel bij gemengde schenkingen. Daarom wordt de verwijzing naar het eerste lid van paragraaf 5 van artikel 3.12.3.0.1 opgeheven.

Artikel 13

Dit betreft een technische rechtzetting. Door de vervanging van het woord "hij" door "laatstgenoemde" wordt de verwijzing naar de vennootschap niet alleen correct maar ook duidelijk.

Artikel 14

Zie de toelichting bij artikel 2, 3°.

Artikel 15, 1°

Het oude artikel 54, derde lid, VI.Wb.Reg. bepaalde dat het verlaagd tarief niet toepasselijk was "indien de verkrijger of zijn echtgenoot reeds, voor het geheel in volle of in blote eigendom, een onroerend goed bezitten dat geheel of gedeeltelijk tot bewoning is bestemd en dat door hen of door een van hen anders dan uit de nalatenschap van hun bloedverwanten in de opgaande lijn is verkregen".

Deze voorwaarde werd overgenomen in artikel 2.9.4.2.1, §2, 4°, VCF in de verwoording dat vereist is dat "geen van de verkrijgers van een woning of hun echtgenoot is al, voor de geheelheid volle of blote eigenaar van een onroerend goed dat geheel of gedeeltelijk tot bewoning wordt aangewend of bestemd is. Er wordt evenwel geen rekening gehouden met de onroerende goederen die geheel of gedeeltelijk tot bewoning worden aangewend of bestemd zijn en die door de verkrijgers of hun echtgenoot uit de nalatenschap van hun bloedverwanten in de opgaande lijn zijn verkregen".

Uit die verwoording volgt dat indien twee partners samen een huis aankopen om daarin feitelijk te gaan samenwonen, het verlaagd tarief in hoofde van één van hen niet kan genoten worden indien de andere een woning zou bezitten. Onder de oude regeling kan de partner die geen woning bezat, wel het verlaagd tarief bekomen.

Om de toestand van de oude regeling te herstellen wordt nu punt 4° van artikel 2.9.4.2.1, §2, VCF aangepast.

Artikel 15, 2°

Artikel 2.9.4.2.1, §3, VCF kent indien aan de verplichting, vermeld in artikel 3.12.3.0.1, §3, VCF is voldaan het verlaagd tarief (klein beschrijf) toch toe indien het voorafgaand onroerend bezit dat tot bewoning wordt aangewend of bestemd is, hetzij vervreemd wordt uiterlijk één jaar na de akte van verkrijging en de verkrijger aantoonst dat er een causaal verband bestaat tussen de vervreemding en de verkrijging tegen het verlaagd tarief, hetzij al dan niet gedwongen, wordt onteigend uiterlijk één jaar na de datum van de akte van verkrijging.

Met de "akte van verkrijging", vermeld in artikel 2.9.4.2.1, §3, VCF wordt de authentieke aankoopakte bedoeld. Door de toevoeging van het woord "authentieke" in paragraaf 3 van artikel 2.9.4.2.1 wordt hierover elke twijfel weggenomen.

Artikel 16

In de tekst van het oude artikel 62 Wb.Reg., nu opgenomen in artikel 2.9.4.2.4, is enkel sprake van verkopen, doch er geldt een administratieve tolerantie dat alle verkrijgingen die belastbaar zijn aan het verkooprecht (ruil, afstand van onverdeelde delen die onder artikel 113 W.Reg. vallen enzovoort) van het verlaagd tarief kunnen genieten. Door de aanpassing van de eerste paragraaf van artikel 2.9.4.2.4 van de VCF wordt duidelijk dat het verlaagd tarief van 4% van toepassing is op overeenkomsten houdende elke overdracht ten bezwarende titel uit de hand en bij authentieke akte. Een inbreng in vennootschappen wordt evenwel uitdrukkelijk uitgesloten. Op die manier wordt de administratieve tolerantie behouden.

Artikel 17, 1°

- a) in paragraaf 1, derde lid, van artikel 2.9.4.2.5 van de VCF is er momenteel enkel sprake van de situatie waarbij het goed materieel verdeeld werd. Door de vervanging van het woord "grootte" door het woord "omvang" wordt ook de situatie opgevangen waarbij het goed juridisch verdeeld wordt;
- b) in paragraaf 1, eerste lid, van artikel 2.9.4.2.5, van de VCF wordt gesteld dat de beroepsverkoper, om het gunsttarief van 4% te behouden, het verkregen goed tijdig moet hebben vervreemd "door een wederverkoop of elke andere overdracht onder bezwarende titel". Om mogelijk misbruik te vermijden, dat er zou in bestaan dat beroepsverkopers samen in onverdeeldheid een goed aankopen en vervolgens, indien ze het goed niet tijdig wederverkocht krijgen aan een derde, zouden overgaan tot een 'bevrijdende' afstand van onverdeelde delen onder elkaar, moet een overdracht onder bezwarende titel die onder de toepassing van het verdeelrecht valt worden uitgesloten als 'bevrijdende' verrichting voor het behoud van het gunsttarief van 4%.

Artikel 17, 2°

In paragraaf 2, tweede zin, van artikel 2.9.4.2.5 van de VCF is bij de invoering nog een foutje geslopen. Indien de beroepspersoon geen wederverkoop realiseert vóór het verstrijken van de termijn van acht jaar kan hij een spontane betaling van de aanvullende belasting doen. Hij moet dan een verklaring indienen op het kantoor in het gebied waar de goederen liggen. Het gaat hier evenwel niet om een registratieverplichting van de verklaring, maar om een verklaring in te dienen bij de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie zodat de aanvullende rechten kunnen worden ingekohierd. Dit wordt nu verduidelijkt in de tekst van artikel 2.9.4.2.5, §2, VCF.

Artikel 18

De bedoeling van de twee systemen van meeneembaarheid was:

- een verrichting van het type A1 – V1 – A2 onder het stelsel van de meeneembaarheid door verrekening te plaatsen (thans VCF, artikel 2.9.5.0.1 e.v.);
- en een verrichting van het type A1 – A2 – V1 onder het stelsel van de meeneembaarheid door teruggave te plaatsen (thans VCF, artikel 3.6.0.0.6, §3).

De huidige formulering van de teksten, overgenomen uit het Wb. Reg., gaat echter uit van het vroegere principe dat de registratie van de akte of van het geschrift gepaard ging met de voorafgaande betaling van de verschuldigde (evenredige) rechten. Om te vermijden dat bepaalde verrichtingen uit de boot zouden vallen is er, om de volgorde van de elementen van de verrichting te bepalen, nu eens sprake van 'vaste dagtekening', dan weer van 'registratie' en ook nog van 'datum authentieke akte'. Dit zorgt ervoor dat de volgorde van de elementen van de verrichting soms omgekeerd wordt en dat verrichtingen die logischerwijze onder de meeneembaarheid door verrekening zouden moeten vallen nu onder de meeneembaarheid door teruggave vallen.

Hieraan kan worden verholpen door systematisch de volgorde van de authentieke akten V1 – A2 of A2 – V1 in aanmerking te nemen. Het enige 'volgordeprobleem' dat zich dan mogelijkwijze nog stelt is het geval waar V1, op het ogenblik van het verlijden van de authentieke akte A2, nog onderworpen is aan een niet-ervulde opschortende voorwaarde. Ook dit kan echter worden verholpen door in dat specifiek geval de datum van de registratie van de authentieke akte of de fiscale verklaring die aanleiding geeft tot 'één van volgende handelingen' in de plaats te stellen van het verlijden van de authentieke akte (het nieuw ingevoegd lid).

Op die manier kan de meeneembaarheid door verrekening worden toegepast van zodra de akte verkoop/verdeling 'die aanleiding geeft tot een van de volgende handelingen' (dus zonder hangende opschortende voorwaarde) is verleden vóór het verlijden bij authentieke akte van de nieuwe aankoop.

Artikel 19

Dit betreft een technische rechtzetting, met name een foutieve verwijzing.

Artikel 20

Vanaf 1 januari 2015 geldt het tarief van 1% opnieuw voor zover het gaat om verdelingen of afstanden naar aanleiding van een echtscheiding of stopzetting van een wettelijke (geformaliseerde) samenwoning (artikel 2.10.4.0.1, tweede lid, VCF). Het abatement, dat werd ingevoerd als verzachting van de tariefverhoging naar 2,5%, geldt dan enkel nog voor de gevallen waar het tarief van 2,5% wordt geheven.

Hoewel de decreetgever steeds de bedoeling had het abattement enkel nog toe te kennen voor die overeenkomsten van verdeling of afstand overeengekomen uiterlijk op 31 december 2014, rijst hierover verwarring.

De verwarring bestaat erin dat artikel 2.10.4.0.1, derde lid, VCF stelt dat het tarief van 1% enkel wordt verkregen indien voldaan is aan bepaalde vormvereisten. Indien men hier niet aan voldoet, is het tarief van 2,5% van toepassing en dus zou, in die interpretatie, het abattement kunnen worden toegepast.

Dit is evenwel nooit de bedoeling geweest. De decreetgever had immers de situatie van overeenkomsten onder opschortende voorwaarde voor ogen. Indien de regelingsakte in het kader van een echtscheiding door onderlinge toestemming (EOT) uiterlijk op 31 december 2014 werd gesloten en de echtscheiding definitief wordt vanaf 1 januari 2015 is door de werking van de opschortende voorwaarde immers het tarief van 2,5% verschuldigd. Om dit te verzachten werd voor die gevallen het abattement (tijdelijk) in de VCF behouden.

Door de toevoeging van een zevende lid aan artikel 2.10.3.0.2 VCF wordt nu verduidelijkt dat het abattement enkel nog geldt voor overeenkomsten van verdeling of afstand overeengekomen uiterlijk op 31 december 2014.

Artikel 21

In artikel 2.10.4.0.1, vierde lid, van de VCF staan nog vormvoorwaarden. Die worden verplaatst naar artikel 3.12.3.0.1, §1, VCF. Zie ook de toelichting bij artikel 26, 1°.

Artikel 22, 1°

De langstlevende echtgenoot is sinds 1981 een reservataire erfgenaam en zal ingevolge het eerste lid reeds gehouden zijn de aangifte van nalatenschap in te dienen. Het derde lid heeft bijgevolg haar nut verloren en wordt daarom opgeheven.

Artikel 22, 2°

Voor de aangifte van een erfloze nalatenschap werd vooralsnog geen aangiftetermijn bepaald. Door de toevoeging van een derde lid aan artikel 3.3.1.0.5, §2, VCF wordt aan dit hiaat tegemoetgekomen.

Artikel 23

Als de erfgenaam/legataris meent in aanmerking te komen voor een abattement, verminderd tarief, vrijstelling enzovoort, moet hij dat expliciet in de aangifte vermelden. Er werd evenwel niet voorzien dat de vrijstelling van de gezinswoning moet worden aangevraagd in de aangifte. Dit wordt nu rechtgezet.

Artikel 24

Dit betreft verschillende wijzigingen aan artikel 3.6.0.0.6:

Artikel 24, 1°

Met de toevoeging van een tweede lid aan paragraaf 1 wordt voorkomen dat de laattijdige aanbieding ter registratie van de onderhandse verkoopakte samen met de akte van minnelijke ontbinding voordeliger wordt behandeld dan de tijdige aanbieding ter registratie, vermeld in artikel 2.9.4.2.9 VCF.

Voor de toelichting bij de toevoeging van het derde lid: zie artikel 10.

Artikel 24, 2°

Op heden wordt er voor het verlaagd tarief, vermeld in artikel 2.9.4.2.1, §1, VCF voor de toepassing van artikel 2.9.4.2.1, §2, 3° en 4°, geen rekening gehouden met het onroerend goed dat geheel of gedeeltelijk tot bewoning wordt aangewend of is bestemd indien de verkrijger er zich toe verbindt om dat onroerend goed uiterlijk een jaar na de datum van de authentieke akte van verkrijging volledig en ten bezwarende titel te vervreemden en aantoonst dat er een causaal verband bestaat tussen die vervreemding en de verkrijging tegen het verlaagde tarief, vermeld in paragraaf 1, en als de verkrijger voldoet aan de verplichting, vermeld in artikel 3.12.3.0.1, §3, eerste lid.

Als de toepassing van artikel 2.9.4.2.1, §3, 1°, VCF niet werd gevraagd of als de verklaringen vermeld in artikel 3.12.3.0.1, §1 en §3, eerste lid, niet werden afgelegd in de akte of het geschrift, of in een vermelding onderaan op de akte of het geschrift hetzij uit vergetelheid, hetzij omdat de verkrijger bij niet-tijdige vervreemding van het voorafgaand bezit van het onroerend goed dat geheel of gedeeltelijk tot bewoning wordt aangewend of is bestemd de heffing van aanvullende rechten en een belastingverhoging van 20% wil vermijden, wordt nu in de mogelijkheid van teruggave voorzien zodat de verkrijger indien de voorwaarden van artikel 2.9.4.2.1, §3, 1°, VCF toch blijken vervuld te zijn het verlaagd tarief, vermeld in artikel 2.9.4.2.1, §1, VCF toch nog kan genieten.

De verkrijger dient hiervoor een verzoek in te dienen binnen de vijf jaar vanaf 1 januari van het jaar waarin het onroerend goed dat geheel of gedeeltelijk tot bewoning wordt aangewend of is bestemd en waarmee rekening werd gehouden voor de toepassing van artikel 2.9.4.2.1, §2, 3° en 4°, VCF werd vervreemd.

In het verzoek moet de verklaringen die ab initio vereist zijn bij de verkrijging van het verlaagd tarief, vermeld in artikel 2.9.4.2.1, §1, worden opgenomen.

Ook hier wordt door de opname van het woord "authentieke" verduidelijkt dat de eenjarige termijn voor vervreemding van het voorafgaand onroerend bezit begint te lopen vanaf de authentieke aankoopakte. Zie ook de toelichting bij artikel 15, 2°.

Artikel 24, 3°

Zie de toelichting bij artikel 18.

Door de herformulering van artikel 3.6.0.0.6, derde paragraaf, eerste lid, tweede zin, is het woord "uiterlijk" niet meer nodig omdat deze situatie dan opgevangen zou worden via de meeneembaarheid door verrekening.

Artikel 24, 4°

De teruggave ingeval van meeneembaarheid door teruggave kan niet enkel worden gevraagd in of onderaan op de akte of het geschrift dat aanleiding geeft tot de heffing van de registratiebelasting maar ook achteraf in een afzonderlijk verzoekschrift.

Artikel 24, 5°

Door de wijziging aangebracht aan het zesde lid, 1°, van paragraaf 3 kan het zevende lid worden opgeheven.

Artikel 24, 6°

Er kan ambtshalve ontheffing worden verleend van het bedrag dat meer bedraagt dan het verkooprecht van artikel 2.9.4.2.1, §1, VCF indien de verkrijger binnen de vijf jaar een verklaring (verzoekschrift tot teruggave) indient waarin de verklaringen van artikel 3.12.3.0.1, §1, VCF, vereist voor het bekomen van het verlaagd tarief, vermeld in artikel 2.9.4.2.1, §1, zijn opgenomen.

Aan de tekstuele verduidelijking geadviseerd door de Raad van State in randnummer 6 van haar advies wordt tegemoetgekomen.

Artikel 24, 7°

Artikel 3.6.0.0.6, §6, 1°, tweede zin, wordt opgeheven aangezien de vermelde attesten niet worden afgeleverd. Bovendien heeft het geen enkel nut nu het hier gaat om een teruggave welke enkel zal kunnen bekomen worden als het niet-geïndexeerd kadastraal inkomen is vastgesteld en niet meer bedraagt dan het maximum bedrag.

Artikel 25

Het was de bedoeling van de decreetgever dat de door de beroepspersoon gestelde zekerheid ook de betaling van eventuele belastingverhogingen, vermeld in artikel 3.18.0.0.11, eerste lid, 8° en 9°, zou waarborgen. Dit wordt nu rechtgezet. De rechtzetting zal geen invloed hebben op de als borg te stellen som.

Artikel 26

Dit betreft verschillende wijzigingen aan artikel 3.12.3.0.1:

1° zie de toelichting bij artikel 21;

2° dit betreft een vergetelheid die nu wordt rechtgezet. Voor de verkrijging van het verlaagd tarief van 5%, vermeld in artikel 2.9.4.2.1 VCF, moet de verkrijger of zijn echtgenoot binnen het jaar na de datum van de akte van verkrijging de onroerende goederen die zij op het moment van de akte van verkrijging nog bezitten, volledig en onder bezwarende titel vervreemden;

3° en 5° door de amendementen op het decreet van 19 december 2014 tot wijziging van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013 werd "de redelijke termijn" waarbinnen het onroerend bezit kon worden vervreemd geschrapt in artikel 2.9.4.2.1, §3, 1° en 2°. Enkel de termijn van 1 jaar werd behouden. Bij vergetelheid werd die wijziging niet doorgetrokken naar artikel 3.12.3.0.1, §3, eerste lid, 2°, en artikel 3.12.3.0.1, §3, tweede lid, 2°. Dit wordt nu rechtgezet;

4° zie de toelichting bij artikel 15, 2°;

6° dit betreft een toevoeging/verduidelijking aangezien er niet steeds medeaandeelhouders van de schenker voorhanden zijn.

Artikel 27, 28 en 32

Door deze wijzigingen worden de teksten in overeenstemming gebracht met het arrest van 3 april 2014 van het Grondwettelijk Hof (arr. 2014-061) en het *una via-principe*. Dat arrest stelt immers:

“B.18.3. De wetgever heeft het beginsel *non bis in idem* dus geschonden door het Openbaar Ministerie (OM) mogelijk te maken strafvervolgingen in te stellen (door een opsporingsonderzoek te openen of niet te sluiten of door de strafvordering op gang te brengen) tegen een persoon die reeds voor in wezen identieke feiten het voorwerp heeft uitgemaakt van een administratieve sanctie met een strafrechtelijk karakter die definitief is geworden, alsook door toe te staan dat die persoon, wegens in wezen identieke feiten wordt verwezen naar een strafgerecht, of, indien voor dat rechtscollege reeds een zaak aanhangig is gemaakt, door dat laatste toe te staan het onderzoek van de zaak voort te zetten.”.

Het Grondwettelijk Hof heeft onomwonden gesteld dat de combinatie van fiscaal-administratieve sancties – die het zonder onderscheid een strafrechtelijk karakter toedicht – en een strafvervolgning voor fiscale fraude een schending inhoudt van het *non bis in idem*-beginsel.

Dit alles brengt het Hof tot het besluit dat, in toepassing van het *non bis in idem*-beginsel, in de situatie waarin ‘op definitieve wijze’ een fiscaal-administratieve sanctie is opgelegd, een tweede strafvervolgning (ditmaal door het OM) is uitgesloten (ongeacht in welk stadium deze tweede vervolging zich voordoet). Het verbod op een tweede vervolgning geldt uiteraard niet in zoverre er ‘nieuwe feiten’ opduiken, die aangeven “dat de omvang van de fraude groter is dan de aanvankelijk ontdekte fraude”, zo benadrukt het Hof.

Het feit dat de huidige wetsbepalingen inzake opschorting van fiscaal-administratieve sancties niet uitsluiten dat na het definitief worden van deze sancties een ‘tweede’ strafvervolgning zou worden ingesteld, maakt volgens het Hof een schending van het *non bis in idem*-beginsel uit en leidt tot een verboden discriminatie.

Kort gezegd, werkt de uitsluiting van de dubbele sanctionering slechts nu in één richting, namelijk wanneer de belastingplichtige tijdens het fiscaal onderzoek wordt geconfronteerd met een gerechtelijk onderzoek. In die hypothese zal het mechanisme van opschorting in werking treden.

Maar de situatie is niet afgedekt waarbij een belastingplichtige eerst een definitieve fiscaal-administratieve sanctie (boete of belastingverhoging) met strafrechtelijk karakter zou betalen (dus een sanctie die niet meer voor verdere betwisting vatbaar is via een bezwaar of een gewoon rechtsmiddel), en nadien zou worden geconfronteerd met een strafvervolgning (Fiscoloog, nr. 1317, p. 10). Het is precies deze hypothese die het Grondwettelijk Hof heeft doen besluiten tot een schending van het *non bis in idem*-beginsel en het bestaan van een verboden discriminatie.

Het nieuw ingevoegde artikel 3.18.0.0.17 zal hieraan verhelpen. Het tweede lid van zowel artikel 3.18.0.0.1, §5, als van artikel 3.18.0.0.2 kan hierdoor geschrapt worden.

Artikel 29

Het gebeurt regelmatig dat de aangifteplichtige erfgenamen, legatarissen of begiftigden, volledig te goeder trouw zijnde, vergeten een bepaald goed aan te geven. Of er niet van op de hoogte zijn dat dat goed in de nalatenschap zit, en er pas op uitkomen nadat de reguliere aangiftetermijn verstreken is.

Om te vermijden dat dadelijk de boete voor verzuim van 20% wordt opgelegd, dringt zich een aanvaardbare tussenweg op. Voorwaarden zijn evenwel dat de bijkomende aangifte spontaan gebeurt, en dat ze plaatsvindt binnen de tien maanden na overlijden. Dat zal immers ongeveer ook de doorlooptijd zijn waarbinnen de Vlaamse Belastingdienst van derden (banken, verzekeringsmaatschappijen), of via eigen onderzoek, informatie kan vergaren over niet aangegeven goederen, en ambtshalve zou kunnen gaan taxeren (én bijkomend beboeten).

Het lijkt sociaal verantwoord in dergelijk geval de belastingplichtige halfweg tegemoet te komen, en de belastingverhoging te reduceren tot de helft.

Het typevoorbeeld is dat van een niet gekende levensverzekering.

Artikel 30

In artikel 3.18.0.0.8 VCF is in de tabel een materiële vergissing geslopen waardoor de belastingverhoging voor een tekort van de aangegeven waarde van het goed vanaf 100% in de kolom 'tot' is terechtgekomen. Dit wordt nu rechtgezet.

In het tweede lid wordt voor de belastingverhoging van 15 en 20% een gelijkaardige mildering voorzien als diegene die voor het verzuim (zie de toelichting bij artikel 29) wordt voorgesteld. Het percentage van de belastingverhoging wordt in dat geval gebracht op 10%.

Het typevoorbeeld hier is dat van de geërfde woning die kort na het overlijden wordt (verder) verkocht en die een hogere waarde oplevert dan diegene die was opgenomen in de aangifte. Volledig te goeder trouw wil men dan dat verschil nog melden, maar in principe is dan de belastingverhoging voor tekortschatting uit het eerste lid van artikel 3.18.0.0.8 van toepassing.

Artikel 31

Op heden wordt indien het onroerend goed, waarvoor het verlaagde tarief, vermeld in artikel 2.9.4.2.1, §1, VCF werd genoten, overeenkomstig artikel 2.9.4.2.1, §3, 1°, VCF niet volledig en ten bezwarende titel wordt vervreemd uiterlijk een jaar na de datum van de akte van verkrijging en/of er geen causaal verband bestaat tussen die vervreemding en de verkrijging tegen het verlaagde tarief, vermeld in artikel 2.9.4.2.1, §1, op basis van artikel 3.18.0.0.11, eerste lid, 16°, VCF.

Om in onderhavig geval elke twijfel over het verschuldigd zijn van een belastingverhoging van 20% weg te nemen, wordt die belastingverhoging nu voorzien in punt 7°/1 van het eerste lid van artikel 3.18.0.0.11 VCF.

Artikel 33 en 34

3.22.0.0.1

Het voorafgaande akkoord strekt ertoe de belastingplichtige zekerheid te verschaffen over de wijze waarop de wet zal worden toegepast met betrekking tot een situatie of een verrichting die nog geen uitwerking heeft op fiscaal vlak. Het akkoord verplicht de aanvrager niet ertoe de voorgenomen verrichting ook te verwezenlijken, doch staat hem juist toe om in voorkomend geval van die verrichting af te zien, indien ze fiscaalrechtelijk niet gunstig is.

In de commissievergadering van 3 februari 2015 (*Hand. VI.Parl. 2014-15*, 3 februari 2015, nr. 109, p. 41, e.v.) werd de mogelijkheid tot de oprichting van een Vlaams systeem van voorafgaandelijke beslissingen inzake de materies en bepalingen vervat in de Vlaamse Codex Fiscaliteit opengelaten. De minister gaf aan dat uit de

evaluatie van het huidige systeem van interpretatieve vragen zou moeten blijken of formele voorafgaandelijke beslissingen nodig zijn voor de rechtszekerheid zonder administratieve overlast te veroorzaken. Wat de Vlaamse belastingen betreft zou het aantal aanvragen immers zeer beperkt zijn.

Uit de vermelde evaluatie sinds 1 januari is gebleken dat een systeem van informele interpretatieve beslissingen aanleiding geeft tot anonieme, hypothetische vragen, wat niet de bedoeling kan zijn. Met een systeem van formele voorafgaande beslissingen wordt hieraan verholpen aangezien de aanvraag gemotiveerd moet zijn en volgende gegevens moet vermelden:

- 1° de identiteit van de aanvrager en, in voorkomend geval, die van de betrokken partijen en derden;
- 2° de volledige beschrijving van de bijzondere situatie of verrichting;
- 3° de verwijzing naar de wettelijke of reglementaire bepalingen waarop de beslissing moet slaan.

Nu er een formeel kader van voorafgaandelijk beslissing wordt gecreëerd, wordt de kritiek in verband met de rechtszekerheid van de Vlaamse interpretatieve beslissingen gepareerd.

De onafhankelijkheid van het besluitvormingsorgaan, de aanwezigheid van de nodige expertise en de garantie op effectieve en efficiënte besluitvorming worden gegarandeerd door:

- de samenstelling van het besluitvormingsorgaan;
- het aantal leden en hun minimale aanwezigheid om tot besluitvorming te kunnen overgaan;
- de besluitvorming bij meerderheid van stemmen van de aanwezige leden; en
- de vervanging van de voorzitter indien hij belet is.

De voorafgaande beslissing mag overeenkomstig artikel 172 van de Grondwet geen vrijstelling of vermindering van de belasting tot gevolg hebben.

3.22.0.0.2

Vragen, ingediend door belastingplichtigen of hun vertegenwoordigers, tot voorafgaande beslissingen over een specifieke situatie of verrichting die op fiscaal vlak nog geen uitwerking heeft gehad, kunnen betrekking hebben op aspecten waar deels de Federale Overheidsdienst (FOD) Financiën, deels de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie voor bevoegd is (de zogenaamde gemengde dossiers). Om de belastingplichtige rechtszekerheid met betrekking tot de gehele situatie of verrichting te bieden wordt in dit decreet geregeld hoe de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie in dat geval zal handelen.

De gemengde dossiers moeten ofwel bij de federale Dienst Voorafgaande Beslissingen ofwel bij de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie worden ingediend. De bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie levert in de gemengde dossiers een bindend advies af aan de federale Dienst Voorafgaande Beslissingen voor de zaken waarvoor zij bevoegd is.

Het bindend advies wordt geïntegreerd in het antwoord van de federale Dienst Voorafgaande Beslissingen zodat er naar de belastingplichtige toe maar één antwoord wordt verstrekt. Het antwoord bindt dan de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie in de mate dat het materies betreft die tot haar bevoegdheid behoren.

De besluitvorming inzake gemengde dossiers alsmede de gevallen waarin geen voorafgaande beslissing kan worden bekomen, de geldigheidsduur van het advies,

de uitzonderingen op de geldigheidsduur van het advies, de publicatie van het advies wordt op gelijkaardige wijze geregeld als voor eigen dossiers.

Het bindend advies tot voorafgaande beslissing mag geen vrijstelling of vermindering van de belasting tot gevolg hebben.

Om de samenwerking tussen de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie en de Dienst Voorafgaande Beslissingen vlot te laten verlopen wordt er een annex aan het bestaande protocol van 11 februari 2015 tussen de Vlaamse Belastingdienst en de Federale Overheidsdienst Financiën betreffende de uitwisseling van patrimoniuminformatie in het kader van de overdracht van de dienst van belastingen bedoeld in artikel 3, eerste lid, 4°, en 6° tot 8°, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten uitgewerkt.

Er wordt akte genomen van de bemerkingen van de SERV in verband met de oprichting van een Vlaamse rullingdienst, doch er kunnen volgende bedenkingen bij gemaakt worden:

Inzake de openbaarheid: een bindende termijn lijkt niet aangewezen. Vooreerst omdat niet alle voorafgaande beslissingen van die aard zullen zijn dat een publicatie nodig is. Er wordt voorlopig geen bepaling voorzien; op federaal vlak bestaat die verplichting evenmin.

Inzake de samenstelling en de onafhankelijkheid van het besluitvormingsorgaan moet uitgegaan worden van de kleinschaligheid van de Vlaamse Belastingdienst. De onafhankelijkheid van de beslissing is gewaarborgd door het feit dat het orgaan ook leden bevat die niet dagdagelijks dossiers behandelen.

De benaming in artikel 34 van het ontwerp (de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie) is inherent aan het taalgebruik ter zake in de VCF.

De taalkundige bemerking van de SERV wordt meegenomen.

Het advies van de Raad van State werd gevolgd voor de opmerkingen in verband met de terminologie in de randnummers 8 en 9, de materiële vergissing in het randnummer 10 en de taalkundige opmerking in randnummer 13. Zoals de Raad van State voorstelt wordt:

- vermeld waar de bedoelde voorafgaande beslissingen worden gepubliceerd (randnummer 11);
- de verwijzing naar het beroepsgeheim geschrapt (randnummer 12).

Artikel 35 en 36

Dit betreffen technische wijzigingen.

Artikel 37

Dit artikel regelt de inwerkingtreding. Dit decreet treedt in werking op de dag van publicatie in het Belgisch Staatsblad. Evenwel treedt artikel 3 van dit ontwerp in werking vanaf aanslagjaar 2016. Hier werd dus tegemoetgekomen aan het advies van de Raad van State (randbemerking 16); zie hiervoor ook de toelichting bij artikel 3.

De schrapping voorzien in artikel 4 treedt in werking op 1 januari 2016.

De wijzigingen voorzien in artikel 34 met betrekking tot de gemengde dossiers (toe te voegen artikel 3.22.0.0.2) treden in werking op een door de Vlaamse Regering te bepalen datum. Zo wordt tegemoetgekomen aan de opmerking van de Raad van State in randnummer 14, waar hij stelt dat de ontworpen regeling pas doorgang kan vinden als de aanvulling van het bestaande protocol van 11 februari 2015 tot stand is gekomen.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie,

Annemie TURTELBOOM

VOORONTWERP VAN DECREET

Voorontwerp van decreet tot wijziging van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013

DE VLAAMSE REGERING,

Op het gezamenlijke voorstel van de leden van de Vlaamse Regering;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Art. 2. In artikel 1.1.0.0.2 van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013, vervangen bij het decreet van 19 december 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het zesde lid, 5°, wordt punt d) vervangen door wat volgt:

“d) een verkrijging door een persoon die met de overledene of de schenker een verwantschapsband had of heeft die voortkomt uit gewone adoptie, maar uitsluitend als daarvoor de nodige bewijsstukken worden aangebracht en als:

- 1) het adoptiekind een kind is van de partner van de adoptant;
- 2) het adoptiekind op het ogenblik van de adoptie onder de voogdij was van de openbare onderstand of van een Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn of van een vergelijkbare instelling binnen de Europese Economische Ruimte, of wees was van een voor het vaderland gestorven vader of moeder;
- 3) het adoptiekind, vóór de leeftijd van eenentwintig jaar, gedurende drie achtereenvolgende jaren hoofdzakelijk van de adoptant, of van de adoptant en zijn partner samen, de hulp en verzorging heeft gekregen die kinderen normaal van hun ouders krijgen;
- 4) het kind geadopteerd is door een persoon van wie al de afstammelingen voor het vaderland gestorven zijn;”;

2° aan het achtste lid, 2° wordt een zin toegevoegd, die luidt als volgt:

“De aanhorigheden, vermeld in het twaalfde lid, 2°, worden in voorkomend geval geacht deel uit te maken van de gezinswoning.”;

3° aan het twaalfde lid wordt een punt 7° toegevoegd, dat luidt als volgt:

“7° bouwgrond: een perceel grond dat stedenbouwkundig bestemd is tot woningbouw of een onroerend goed dat ermee wordt gelijkgesteld. Het geheel of het gedeelte van een gebouw dat, pas na de uitvoering van andere werken dan normale herstellings- of onderhoudswerken, kan dienen tot huisvesting van een gezin of een persoon, met in voorkomend geval de aanhorigheden die tegelijk met het gebouw worden verkregen, wordt met een bouwgrond gelijkgesteld.”.

Art. 3. In artikel 2.1.5.0.1, §2, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 19 december 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden punt 4° en 5° vervangen door wat volgt:

“4° 50% van de onroerende voorheffing gedurende vijf jaar voor gebouwde onroerende goederen waarvoor de aanvraag van een stedenbouwkundige vergunning is ingediend na 31 december 2012 en die op 1 januari van het aanslagjaar ten hoogste een E-peil hebben volgens de volgende tabel:

datum aanvraag stedenbouwkundige vergunning	E-peil nieuwbouw
vanaf 1 januari 2013 tot en met 31 december 2013	E50
vanaf 1 januari 2014 tot en met 31 december 2015	E40
vanaf 1 januari 2016	E30

5° 100% van de onroerende voorheffing gedurende vijf jaar voor gebouwde onroerende goederen waarvoor de aanvraag van een stedenbouwkundige vergunning is ingediend na 31 december 2012 en die op 1 januari van het aanslagjaar een E-peil hebben volgens de volgende tabel:

datum aanvraag stedenbouwkundige vergunning	E-peil nieuwbouw
vanaf 1 januari 2014 tot en met 31 december 2015	E30
vanaf 1 januari 2016	E20

.”;

2° het zesde lid wordt vervangen door wat volgt:

“Alleen de gebouwde onroerende goederen waarvoor het vereiste E-peil voor het gebouw als geheel is bepaald, komen in aanmerking voor de verminderingen, vermeld in het eerste lid. De verminderingen worden alleen toegekend als het gaat om nieuwbouw als vermeld in artikel 1.1.1, §2, 110°, van het Energiebesluit van 19 november 2010.”.

Art. 4. In artikel 2.5.6.0.2, §1, van hetzelfde decreet wordt punt 2° opgeheven.

Art. 5. In artikel 2.7.3.2.2 van hetzelfde decreet wordt de zinsnede “vermeld in artikel 2.7.3.3.1, tweede lid” vervangen door de zinsnede “vermeld in artikel 2.7.3.4.1, tweede lid.”.

Art. 6. Artikel 2.7.3.4.2 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 2.7.3.4.2. De schulden van de erflater die op de dag van het overlijden bestaan, worden forfaitair bepaald op 1500 euro.

In afwijking van het eerste lid wordt het forfait bepaald op 3000 euro als de erflater gehuwd was onder een stelsel van gemeenschap.

Het forfait, vermeld in het eerste lid, en het forfait, vermeld in het tweede lid, kunnen niet gecombineerd, noch gecumuleerd worden.

De schulden die specifiek zijn aangegaan om onroerende goederen te verwerven of te behouden, zijn uitgesloten uit het forfaitaire bedrag, vermeld in het eerste en tweede lid.

Het bedrag van de begrafeniskosten wordt forfaitair bepaald op 6000 euro. Deze bepaling geldt niet als de erflater een uitvaartverzekering heeft afgesloten.

De bedragen, vermeld in het eerste, tweede en vijfde lid, zijn gekoppeld aan de schommelingen van het algemene indexcijfer van de consumptieprijzen van het Rijk. De bedragen worden jaarlijks op 1 januari aangepast op basis van een coëfficiënt die verkregen wordt door het gemiddelde van de maandelijkse indexcijfers van het jaar dat voorafgaat aan het jaar, te delen door het gemiddelde van de indexcijfers van het jaar 2014. Na de toepassing van die coëfficiënt worden de bedragen afgerond op de cent.

De aangevers kunnen, in afwijking van het eerste, tweede en vijfde lid, ervoor kiezen om de werkelijke schulden of werkelijke begrafeniskosten te bewijzen met een verklaring in de aangifte van nalatenschap.”.

Art. 7. In artikel 2.7.4.2.2, §2, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, wordt punt 4° vervangen door wat volgt:

“4° familie van de erflater of de aandeelhouder als vermeld in paragraaf 1, eerste lid, 2°:

- a) de partner van de erflater of aandeelhouder, waarbij het begrip partner voor de aandeelhouder op een gelijkaardige wijze moet worden geïnterpreteerd als dat het geval is voor de erflater;
- b) de verwanten in rechte lijn van de erflater of aandeelhouder, alsook hun partners, waarbij het begrip partner op een gelijkaardige wijze moet worden geïnterpreteerd als dat het geval is voor de erflater;
- c) de zijverwanten van de erflater of aandeelhouder tot en met de tweede graad en hun partners, waarbij het begrip partner op een gelijkaardige wijze moet worden geïnterpreteerd als dat het geval is voor de erflater;
- d) de kinderen van broers en zussen van de erflater of aandeelhouder.”.

Art. 8. In artikel 2.8.4.1.1 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, TABEL I, worden de woorden “tarief in rechte lijn en tussen partners” vervangen door de woorden “verkrijging in rechte lijn en tussen partners”;

2° in paragraaf 2 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- a) in punt 1° wordt het woord “schenkingen” vervangen door de woorden “een verkrijging”;
- b) in punt 2° worden de woorden “schenkingen aan” vervangen door de woorden “een verkrijging door”.

Art. 9. In artikel 2.8.4.2.1, §1, TABEL I, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, worden de woorden "tarief in rechte lijn en tussen partners" vervangen door de woorden "verkrijging in rechte lijn en tussen partners".

Art. 10. In artikel 2.8.5.0.1, §2, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, wordt het tweede lid opgeheven.

Art. 11. In artikel 2.8.6.0.3 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, inleidende zin, worden de woorden "het schenkingsrecht" vervangen door de woorden "de schenkbelasting";

2° in paragraaf 2 wordt punt 4° vervangen door wat volgt:

"4° familie van de schenker of de aandeelhouder als vermeld in paragraaf 1, eerste lid, 2°:

- a) de partner van de schenker of aandeelhouder, waarbij het begrip partner voor de aandeelhouder op een gelijkaardige wijze moet worden geïnterpreteerd als dat het geval is voor de schenker;
- b) de verwanten in rechte lijn van de schenker of aandeelhouder, alsook hun partners, waarbij het begrip partner op een gelijkaardige wijze moet worden geïnterpreteerd als dat het geval is voor de schenker;
- c) de zijverwanten van de schenker of aandeelhouder tot en met de tweede graad en hun partners, waarbij het begrip partner op een gelijkaardige wijze moet worden geïnterpreteerd als dat het geval is voor de schenker;
- d) de kinderen van broers en zussen van de schenker of aandeelhouder."

Art. 12. In artikel 2.8.6.0.4, 2°, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, wordt de zinsnede "in artikel 3.12.3.0.1, §1, 4°, en §5, eerste lid," vervangen door de zinsnede "in artikel 3.12.3.0.1, §1, 4°, en §5,".

Art. 13. In artikel 2.9.1.0.4, tweede lid, 2°, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, wordt het woord "hij" vervangen door het woord "laatstgenoemde".

Art. 14. In artikel 2.9.3.0.2, §1, derde lid, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, worden de woorden "perceel grond dat stedenbouwkundig tot woningbouw is bestemd" vervangen door het woord "bouwgrond".

Art. 15. In artikel 2.9.4.2.1 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 2 wordt punt 4° vervangen door wat volgt:

"4° de verkrijger van een woning of een gedeelte daarvan of zijn echtgenoot mag niet voor de gehele of blote eigenaar zijn van een onroerend goed dat geheel of gedeeltelijk tot bewoning wordt aangewend of bestemd is. Er wordt evenwel geen rekening gehouden met de onroerende goederen die geheel of gedeeltelijk tot bewoning worden aangewend of bestemd zijn en die door de verkrijger of zijn echtgenoot uit de nalatenschap van een bloedverwant in de opgaande lijn zijn verkregen";

2° in paragraaf 3 wordt tussen de woorden "de" en "akte van verkrijging" telkens het woord "authentieke" ingevoegd.

Art. 16. In artikel 2.9.4.2.4, §1, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, worden de woorden "verkopen uit de hand en bij authentieke akte"

vervangen door de zinsnede "overdrachten ten bezwarende titel, uit de hand en bij authentieke akte, met uitsluiting van de inbrengen, vermeld in artikel 115bis van het federale Wetboek van Registratie-, Hypotheek- en Griffierechten".

Art. 17. In artikel 2.9.4.2.5 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

a) in het derde lid wordt het woord "grootte" vervangen door het woord "omvang";

b) aan het vierde lid wordt een zin toegevoegd, die luidt als volgt:

"Een overdracht onder bezwarende titel die aan het verdeelrecht is onderworpen, wordt niet beschouwd als een overdracht onder bezwarende titel als vermeld in het eerste lid.";

2° in paragraaf 2, tweede zin, worden de woorden "op het kantoor in het gebied waar de goederen liggen" vervangen door de woorden "bij de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie".

Art. 18. In artikel 2.9.5.0.1 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid, eerste zin, wordt de zinsnede "op voorwaarde dat de nieuwe aankoop een vaste datum heeft gekregen binnen twee jaar vanaf de datum van de registratie van de akte of het geschrift dat aanleiding heeft gegeven tot een van de volgende handelingen:" vervangen door de zinsnede "op voorwaarde dat de authentieke akte van de nieuwe aankoop is verleden binnen twee jaar na de datum van het verlijden van de authentieke akte die aanleiding heeft gegeven of geeft tot een van de volgende handelingen:";

2° aan het eerste lid wordt een zin toegevoegd, die luidt als volgt:

"Als de authentieke akte van vervreemding geen aanleiding geeft tot een van de voormelde handelingen omdat de vervreemding onderworpen is aan een niet-vervulde opschortende voorwaarde, wordt de termijn van twee jaar gerekend vanaf de datum van de registratie van de authentieke akte of het geschrift dat aanleiding heeft gegeven of geeft tot een van de handelingen, vermeld in 1° of 2°."

Art. 19. In artikel 2.9.6.0.1, zevende lid, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, wordt de zinsnede "artikel 3.12.3.0.1, §1, 4°, en §5, tweede lid" vervangen door de zinsnede "artikel 3.12.3.0.1, §1, 4°, en §5, vierde lid".

Art. 20. Aan artikel 2.10.3.0.2 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, wordt een zevende lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Dit artikel is alleen van toepassing als de verdeling of afstand is overeengekomen uiterlijk op 31 december 2014."

Art. 21. In artikel 2.10.4.0.1 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, wordt het vierde lid opgeheven.

Art. 22. In artikel 3.3.1.0.5 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 wordt het derde lid opgeheven;

2° aan paragraaf 2 wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“In afwijking van het eerste lid is de termijn voor de indiening van de aangifte, vermeld in paragraaf 1, eerste lid, ingeval van verval van de nalatenschap aan de Staat overeenkomstig artikel 768 van het Burgerlijk Wetboek, vier maanden vanaf de inbezitstelling, vermeld in artikel 770 van hetzelfde wetboek.”.

Art. 23. Aan artikel 3.3.1.0.8, §1, 14°, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, wordt een punt j) toegevoegd, dat luidt als volgt:

“j) de vrijstelling, vermeld in artikel 2.7.4.1.1, §2, derde lid.”.

Art. 24. In artikel 3.6.0.0.6 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° aan paragraaf 1 worden een tweede lid en een derde lid toegevoegd, die luiden als volgt:

“De ontheffing, vermeld in het eerste lid, 2°, wordt toegestaan met voorbehoud van 10 euro op de ontbonden overeenkomst.

Wat de registratiebelasting betreft, verleent het bevoegde personeelslid ook ontheffing van het bedrag aan registratiebelasting dat te veel is geheven overeenkomstig artikel 2.8.5.0.1, §1, derde lid, op voorwaarde dat een verzoek is ingediend binnen een termijn van vijf jaar vanaf 1 januari van het jaar waarin het kind geboren is.”;

2° er wordt een paragraaf 2/1 ingevoegd, die luidt als volgt:

“§2/1. Wat de registratiebelasting betreft, verleent het bevoegde personeelslid ook ontheffing van het bedrag aan registratiebelasting dat meer bedraagt dan het verkooprecht, vermeld in artikel 2.9.4.2.1, §1, op voorwaarde dat een verzoek is ingediend binnen een termijn van vijf jaar vanaf 1 januari van het jaar waarin het recht tot teruggave is ontstaan. In het verzoek tot teruggave moet worden aangetoond dat de woning die de toepassing van het verlaagde tarief van artikel 2.9.4.2.1, §1, heeft verhinderd, uiterlijk een jaar na de datum van de authentieke akte van verkrijging van de andere woning volledig en ten bezwarende titel is vervreemd, en dat er een causaal verband bestaat tussen die vervreemding en de verkrijging. Bovendien moet in het verzoek tot teruggave worden voldaan aan de verplichting, vermeld in artikel 3.12.3.0.1, §1 en §3, derde lid.”;

3° in paragraaf 3, eerste lid, tweede zin, wordt de zinsnede “op voorwaarde dat de verkoop of de verdeling vaste datum heeft gekregen uiterlijk twee jaar, of vijf jaar in geval van aankoop van een bouwgrond, na de datum van de authentieke akte van de nieuwe aankoop” vervangen door de zinsnede “op voorwaarde dat de authentieke akte van de verkoop of de verdeling is verleden binnen twee jaar, of vijf jaar in geval van de aankoop van een bouwgrond, na de datum van het verlijden van de authentieke akte van de nieuwe aankoop”;

4° aan paragraaf 3, zesde lid, 1°, worden de woorden “of in een afzonderlijk verzoek tot teruggave” toegevoegd;

5° in paragraaf 3 wordt het zevende lid opgeheven;

6° paragraaf 5 wordt vervangen door wat volgt:

“§5. Wat de registratiebelasting betreft, verleent het bevoegde personeelslid, in afwijking van artikel 2.9.4.2.1, §2, 7°, ook ontheffing van het geheven bedrag dat hoger is dan het verkooprecht, vermeld in artikel 2.9.4.2.1, op voorwaarde dat een verklaring,

ondertekend door de verkrijger, waarin de bepalingen, vermeld in artikel 2.9.4.2.1, §2, 7°, voorkomen, is ingediend binnen een termijn van vijf jaar vanaf 1 januari van het jaar waarin de belasting opeisbaar werd.”;

7° in paragraaf 6, 1°, wordt de tweede zin opgeheven.

Art. 25. In artikel 3.10.5.1.3, eerste lid, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, wordt de zinsnede “bij de toepassing van artikel 2.9.4.2.4, §4, artikel 2.9.4.2.5 en artikel 2.9.4.2.6” vervangen door de zinsnede “bij de toepassing van artikel 2.9.4.2.4, §4, artikel 2.9.4.2.5, artikel 2.9.4.2.6 en artikel 3.18.0.0.11, eerste lid, 8° en 9°”.

Art. 26. In artikel 3.12.3.0.1 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, punt 4°, wordt tussen de zinsnede “artikel 2.10.3.0.2,” en de zinsnede “artikel 2.10.6.0.1,” de zinsnede “artikel 2.10.4.0.1, tweede lid,” ingevoegd;

2° in paragraaf 3, eerste lid, punt 2°, worden tussen de woorden “de verkrijger” en de woorden “de onroerende goederen” de woorden “of zijn echtgenoot” ingevoegd;

3° in paragraaf 3, eerste lid, punt 2°, worden de woorden “een redelijke termijn en uiterlijk” opgeheven;

4° in paragraaf 3, eerste lid, punt 2°, wordt tussen de woorden “de” en “akte van verkrijging” het woord “authentieke” ingevoegd;

5° in paragraaf 3, tweede lid, punt 2°, worden de woorden “een redelijke termijn en uiterlijk” opgeheven;

6° in paragraaf 5, eerste lid, tweede zin, wordt punt 2° vervangen door wat volgt:

“2° in voorkomend geval, de voornaam en achternaam van de medeaandeelhouders van de schenker en hun graad van verwantschap met de schenker;”.

Art. 27. In artikel 3.18.0.0.1, §5, van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 19 december 2014, wordt het tweede lid opgeheven.

Art. 28. In artikel 3.18.0.0.2 van hetzelfde decreet wordt het tweede lid opgeheven.

Art. 29. Aan artikel 3.18.0.0.7 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De belastingverhoging, vermeld in het eerste lid, wordt verminderd tot 10% van de erdoor verschuldigde aanvullende rechten als een erfgenaam, legataris of begiftigde uit eigen beweging, en binnen tien maanden na hetzij het overlijden, hetzij de start van de aangiftetermijn zoals berekend overeenkomstig artikel 3.3.1.0.6, derde of vierde lid, een goed dat in afwijking van artikel 3.3.1.0.8 niet was opgenomen in de aangifte, alsnog aangeeft.”.

Art. 30. Artikel 3.18.0.0.8 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, wordt vervangen door wat volgt:

“Artikel 3.18.0.0.8. Als wordt vastgesteld dat de aangegeven waarde van de aangegeven goederen te laag is, is een belastingverhoging verschuldigd, conform de onderstaande tabel:

verhouding van het tekort in % ten opzichte van de aangegeven waarde van het goed		belastingverhoging in % van de aanvullende rechten
Vanaf	tot	
10	25	5
25	50	10
50	100	15
100		20

In afwijking van het eerste lid, wordt de belastingverhoging in voorkomend geval verminderd tot 10% van de erdoor verschuldigde aanvullende rechten als een erfgenaam, legataris of begiftigde uit eigen beweging, en binnen tien maanden na hetzij het overlijden, hetzij de start van de aangiftetermijn zoals berekend overeenkomstig artikel 3.3.1.0.6, derde of vierde lid, voor een goed dat in afwijking van artikel 3.3.1.0.8 voor een te lage waarde was opgenomen in de aangifte, alsnog een hogere waarde aangeeft.”.

Art. 31. In artikel 3.18.0.0.11, eerste lid, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, wordt een punt 7°/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“7°/1 de verkrijger, als het verlaagde tarief, vermeld in artikel 2.9.4.2.1, §1, vervalt bij gebrek aan vervreemding van het onroerend goed dat geheel of gedeeltelijk tot bewoning wordt aangewend of is bestemd en waarmee voor de toepassing van artikel 2.9.4.2.1, §2, 3° en 4°, geen rekening is gehouden binnen de termijn, vermeld in artikel 2.9.4.2.1, §3, 1°;”.

Art. 32. Aan titel 3, hoofdstuk 18, van hetzelfde decreet wordt een artikel 3.18.0.0.17 toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Artikel 3.18.0.0.17. Zonder afbreuk te doen aan de geldigheid van de bestuurs- of gerechtelijke handelingen, verricht met het oog op de vestiging of de invordering van de belastingschuld, wordt de mogelijkheid om een administratieve geldboete of een belastingverhoging als vermeld in dit hoofdstuk, op te leggen of in te vorderen en het verloop van de verjaring van de vordering tot voldoening ervan geschorst als het Openbaar Ministerie de strafvordering overeenkomstig artikel 3.15.1.0.1 uitoefent. De aanhangigmaking bij de correctionele rechtbank maakt het opleggen van of het invorderen van een administratieve geldboete of een belastingverhoging definitief onmogelijk. Daarentegen maakt de beschikking van buitenvervolginstelling een einde aan de schorsing.

Zodra een administratieve geldboete of een belastingverhoging, opgelegd met toepassing van de bepalingen van dit hoofdstuk, definitief is geworden, vervalt de strafvordering.”.

Art. 33. Aan titel 3 van hetzelfde decreet wordt een hoofdstuk 22 toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Hoofdstuk 22. - voorafgaande beslissingen over de materies en bepalingen vervat in deze codex”.

Art. 34. Aan titel 3 van hetzelfde decreet worden aan hoofdstuk 22, toegevoegd bij artikel 33, een artikel 3.22.0.0.1 en 3.22.0.0.2 toegevoegd, die luiden als volgt:

“Art. 3.22.0.0.1. §1. De bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie spreekt zich bij voorafgaande beslissing uit over alle aanvragen die uitsluitend de toepassing van de bepalingen van deze codex betreffen.

Onder voorafgaande beslissing wordt verstaan de juridische handeling waarbij de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie overeenkomstig de bepalingen die van kracht zijn, vaststelt hoe de bepaling van deze codex wordt toegepast op een bijzondere situatie of verrichting, die op fiscaal vlak nog geen uitwerking heeft gehad.

De voorafgaande beslissing mag geen vrijstelling of vermindering van de belasting tot gevolg hebben.

§2. De aanvraag van een voorafgaande beslissing als vermeld in paragraaf 1, eerste lid, wordt schriftelijk gericht aan de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie. Ze moet gemotiveerd zijn en volgende gegevens bevatten:

- 1° de identiteit van de aanvrager en, in voorkomend geval, die van de betrokken partijen en derden;
- 2° de volledige beschrijving van de bijzondere situatie of verrichting;
- 3° de verwijzing naar de wettelijke of reglementaire bepalingen waarop de beslissing moet slaan.

De aanvraag bevat, in voorkomend geval, een volledige kopie van de aanvragen die voor hetzelfde onderwerp zijn ingediend bij de fiscale overheden van de lidstaten van de Europese Gemeenschappen of van derde staten waarmee België een overeenkomst tot het vermijden van dubbele belasting heeft gesloten, en van de beslissingen over die aanvragen.

Zolang er geen beslissing is genomen, moet de aanvraag worden aangevuld met elk nieuw element dat betrekking heeft op de voorgenomen situatie of verrichting.

De aanvraag wordt onderzocht door een besluitvormingsorgaan dat als volgt is samengesteld:

- 1° de leidend ambtenaar van de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie, die optreedt als voorzitter;
- 2° het afdelingshoofd van de afdeling van de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie, bevoegd voor de taxatie van de erf- en registratielastbelastingen;
- 3° het afdelingshoofd van de afdeling van de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie, bevoegd voor de regelgeving inzake de erf- en registratielastbelastingen;
- 4° maximaal vier personeelsleden van de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie met minstens de graad van adviseur of directeur;
- 5° een personeelslid van de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie, dat optreedt als secretaris.

Dit besluitvormingsorgaan kan alleen geldig beslissen als minstens vijf leden aanwezig zijn. Er wordt beslist bij meerderheid van stemmen van de aanwezige leden. Als de leidend ambtenaar verhinderd is op te treden als voorzitter van een vergadering, kan het afdelingshoofd van de afdeling van de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie, bevoegd voor de regelgeving inzake de erf- en registratielastbelastingen, hem vervangen als voorzitter van de vergadering.

De voorafgaande beslissing, vermeld in paragraaf 1, eerste lid, wordt meegedeeld aan de aanvrager binnen een termijn van drie maanden vanaf de datum van de indiening van de aanvraag. De bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie en de aanvrager kunnen in onderlinge overeenstemming deze termijn wijzigen.

Uiterlijk binnen vijftien werkdagen vanaf het ogenblik dat de aanvraag, vermeld in paragraaf 1, eerste lid, volledig is, licht de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie de aanvrager in over de vastgestelde antwoordtermijn.

§3. Een voorafgaande beslissing kan niet worden genomen als:

- 1° de aanvraag betrekking heeft op situaties of verrichtingen die op fiscaal vlak al het voorwerp uitmaken van een administratieve bezwaarprocedure of van een

- gerechtelijke handeling tussen de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie en de aanvrager;
- 2° het nemen van een voorafgaande beslissing niet aangewezen is of zonder uitwerking is op grond van de wettelijke of reglementaire bepalingen, die in de aanvraag aangevoerd zijn;
- Meer bepaald kan er geen voorafgaande beslissing worden genomen over:
- a) de belastingtarieven en de berekening van de belastingen;
 - b) de bedragen en de percentages;
 - c) de aangifte, het onderzoek en de controle, het gebruik van bewijsmiddelen, de aanslagprocedure, de rechtsmiddelen, de rechten en voorrechten van de Vlaamse schatkist, de termijnen, de verjaring, het beroepsgeheim, de inwerkingtreding, de aansprakelijkheid en de plichten van sommige openbare ambtenaren, andere personen of bepaalde instellingen;
 - d) de bepalingen waarvoor een specifieke procedure inzake erkenning of beslissing is ingesteld;
 - e) de bepalingen of gebruiken die overleg met of raadpleging van andere autoriteiten instellen en waarvoor de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie niet bevoegd is om zelf of unilateraal een standpunt in te nemen;
 - f) de bepalingen die sancties, boetes, belastingverhogingen en – vermeerderingen instellen;
 - g) de forfaitaire grondslagen van aanslag.
- 3° de aanvraag betrekking heeft op de toepassing van de codex betreffende invordering en vervolgingen.

§4. Behoudens in de gevallen waarin het voorwerp van de aanvraag dat rechtvaardigt, wordt de beslissing getroffen voor een termijn die niet langer mag zijn dan vijf jaar.

De voorafgaande beslissing bindt de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie voor de toekomst, behalve:

- 1° als de voorwaarden waaraan de voorafgaande beslissing is onderworpen, niet vervuld zijn;
- 2° als blijkt dat de situatie of de verrichtingen door de aanvrager onvolledig of onjuist omschreven zijn, of als essentiële elementen van de verrichtingen niet zijn verwezenlijkt op de wijze die de aanvrager omschreven heeft;
- 3° ingeval van wijziging van bepalingen van de verdragen, van het gemeenschapsrecht of van het interne recht die van toepassing zijn op de door de voorafgaande beslissing beoogde situatie of verrichting;
- 4° als blijkt dat de voorafgaande beslissing niet in overeenstemming is met de bepalingen van de verdragen, van het gemeenschapsrecht of van het interne recht;
- 5° als de voornaamste gevolgen van de situatie of de verrichtingen gewijzigd zijn door toedoen van de aanvrager. In dat geval heeft de intrekking van de voorafgaande beslissing uitwerking vanaf de dag van de aan de aanvrager ten laste gelegde feiten.

Elke aanvraag die ingediend is bij de fiscale overheden van een lidstaat van de Europese Gemeenschappen of een derde staat als vermeld in artikel 2, tweede lid, tijdens de periode waarin gedurende dewelke de voorafgaande beslissing wordt toegepast, alsook elke beslissing die daarmee verband houdt, moeten onverwijld worden meegedeeld aan de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie met het oog op de toepassing van dit artikel.

§5. De voorafgaande beslissingen worden op anonieme wijze gepubliceerd, onder naleving van de bepalingen over het beroepsgeheim.

Art. 3.22.0.0.2. §1. Met betrekking tot de toepassing van de bepalingen van deze codex, verstrekt de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie een bindend advies tot voorafgaande beslissing als vermeld in artikel 3.22.0.0.1, §1, tweede lid, aan de federale Dienst Voorafgaande beslissingen in fiscale zaken over alle aanvragen inzake situaties of

verrichtingen, die deels onder haar bevoegdheid en deels onder de bevoegdheid van de federale Dienst Voorafgaande beslissingen in fiscale zaken vallen.

Het bindend advies tot voorafgaande beslissing mag geen vrijstelling of vermindering van de belasting tot gevolg hebben.

§2. De aanvraag van een voorafgaande beslissing als vermeld in paragraaf 1 moet schriftelijk gericht worden aan hetzij de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie, hetzij de Federale Overheidsdienst Financiën overeenkomstig artikel 21 van de wet van 24 december 2002 tot wijziging van de vennootschapsregeling inzake inkomstenbelastingen en tot instelling van een systeem van voorafgaande beslissingen in fiscale zaken.

Het bindend advies, vermeld in paragraaf 1, eerste lid wordt verstrekt door het besluitvormingsorgaan, vermeld in artikel 3.22.0.0.1, §2, vierde lid, en op de wijze vermeld in dat lid.

§3. De bepalingen van artikel 3.22.0.0.1, §3 tot en met §5, zijn van overeenkomstige toepassing op dit artikel.”.

Art. 35. In bijlage 1, concordantietabel 1, tabel 18, van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 19 december 2014, wordt de rij

"Art. 63 ¹ , tweede en derde lid	Art. 3.12.3.0.1, §1, 2°, en §3, derde lid"
---	--

vervangen door de rijen

"Art. 63 ¹ , tweede lid	Art. 3.12.3.0.1, §1, 2°, en §3, derde lid
Art. 63 ¹ , derde lid	Opgeheven"

Art. 36. In bijlage 1, concordantietabel 2, tabel 18, van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 19 december 2014, wordt de rij

"Art. 3.12.3.0.1, §3, derde en vierde lid	Art. 63 ¹ , tweede en derde lid, en art. 72"
---	---

Vervangen door de rij

"Art. 3.12.3.0.1, §3, derde en vierde lid	Art. 63 ¹ , tweede lid en art. 72"
---	---

Art. 37. Dit decreet treedt in werking op de dag van de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad, met uitzondering van:

- 1° artikel 3, 1°, dat inwerking treedt vanaf aanslagjaar 2016 en;
- 2° artikel 3, 2°, dat uitwerking heeft vanaf aanslagjaar 2015;
- 3° artikel 4, dat in werking treedt op 1 januari 2016.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie,

Annemie TURTELBOOM

ADVIES VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN

Advies

Reparatiedecreet Vlaamse Codex Fiscaliteit

Brussel, 22 april 2015

SERV_20150422_reparatiedecreet VCF_ADV

Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen

Wetstraat 34-36, 1040 Brussel • T +32 2 209 01 11 • info@serv.be • www.serv.be

Adviesvraag: Voorontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 13 december 2013 houdende de Vlaamse Codex Fiscaliteit
Adviesvrager: Annemie Turtelboom - Vlaams minister van Begroting, Financiën en Energie
Ontvangst adviesvraag: 10 april 2015
Adviestermijn: 10 dagen
Decretale opdracht: SERV-decreet 7 mei 2004 art. 11 (overlegfunctie)
Goedkeuring raad: 27 april 2015

Mevrouw Annemie TURTELBOOM
Vlaams minister van Begroting, Financiën en Energie
Phoenixgebouw,
Koning Albert II-laan 19 bus 11
1210 BRUSSEL

contactpersoon

Annick Lamote
alamote@serv.be

ons kenmerk

SERV_BR_20150422_reparatiedecreet_
VCF_al

Brussel

22 april 2015

Advies reparatiedecreet VCF

Mevrouw de minister

Op 10 april vroeg u de SERV bij hoogdringendheid om advies over het Voorontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 13 december 2013 houdende de Vlaamse Codex Fiscaliteit, kortweg "reparatiedecreet" VCF.

De korte adviestermijn – bovendien tijdens een vakantieperiode – bemoeilijkt een kwaliteitsvolle, goed onderbouwde advisering. De raad betreurt deze gang van zaken.

Het merendeel van de bepalingen wijzigt eerdere aanpassingen aan de VCF met oog op de uitvoering van de 6de staatshervorming en de praktische organisatie van de belastinginning. De SERV formuleert hierbij geen bemerkingen. De raad formuleert wel bemerkingen bij de aanpassing van de vermindering van de onroerende voorheffing voor energiezuinige gebouwen en bij de oprichting van een Vlaamse rulingdienst.

Vermindering onroerende voorheffing energiezuinige gebouwen

Het voorontwerp van decreet wijzigt ook de vermindering van de onroerende voorheffing voor energiezuinige gebouwen. De SERV onderschrijft de afstemming van de voorwaarden tot het bekomen van een vermindering op de onroerende voorheffing op de verstrengde E-peileisen.

Dit neemt niet weg dat de raad erg kritisch blijft bij de vermindering van de onroerende voorheffing als maatregel om voorlopers op het vlak van energiezuinig bouwen te ondersteunen. De raad verwijst hiervoor naar zijn [advies](#) van 14 september 2012. In dit advies vraagt de raad om de beleidsmix voor het stimuleren van voorlopers in energiezuinig bouwen te evvalueren. Alternatieven voor de vermindering van de onroerende voorheffing moeten onderzocht worden omdat er belangrijke bedenkingen zijn bij de effectiviteit, de efficiëntie en de rechtvaardigheid ervan als voorlopersinstrument voor nieuwbouw.

- De vermindering van de onroerende voorheffing is in heel wat gevallen onvoldoende om investeringen uit te lokken. De **effectiviteit** wordt ook beperkt doordat de

SERV_20150422_reparatiedecreet VCF_ADV

Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen

Wetstraat 34-36, 1040 Brussel • T +32 2 209 01 11 • info@serv.be • www.serv.be

vermindering pas jaren na de investering verkregen wordt en de bouwheer op het moment van de investering niet zeker weet of en hoeveel steun hij zal krijgen.

- De vermindering van de onroerende voorheffing is in vergelijking met maatregelen in het bestaande gebouwenpark op korte termijn niet zo **kostenefficiënt** – gemiddeld ruim 12 keer minder efficiënt dan premies van netbeheerders.
- Er zijn twijfels bij de **rechtvaardigheid** van de vermindering van de onroerende voorheffing. Ten eerste krijgen gelijkaardige gebouwen geen gelijkaardige tegemoetkoming omdat het KI dat als basis dient, kan verschillen voor gelijkaardige gebouwen en omdat de tarieven verschillen per gemeente. Ten tweede zijn er aanwijzingen dat de regeling slechts een beperkt deel van de bevolking ten goede komt.

De SERV wees in hogergenoemd advies ook op de nood om voorlopers bij het energetisch renoveren van bestaande woningen te stimuleren. Uit de reactie op het advies van de inspectie van Financiën op het voorontwerp blijkt dat de uitbreiding van de vermindering van de onroerende voorheffing voor ingrijpende energetische renovaties niet is weerhouden. De raad betreurt dit omdat jaarlijks maar 1% van het gebouwenbestand wordt vervangen en veruit het grootste besparingspotentieel in het renovatiesegment te vinden is.

Oprichting Vlaamse rullingdienst

De SERV verwelkomt het voorstel om een Vlaams systeem van formele voorafgaandelijke beslissingen op te zetten inzake materies vervat in de Vlaamse Codex Fiscaliteit.

Dit geeft burgers en bedrijven de kans, net als op het federale niveau, op voorhand binnen een redelijke termijn een rechtszeker antwoord te bekomen over de concrete beoordeling van een specifieke case. De onafhankelijke behandeling van de voorgelegde case door het beslissingsorgaan is daarbij, zoals ook aangegeven in het decreet, uiteraard essentieel en moet voldoende gewaarborgd worden. Enkel dan zullen belastingplichtigen geneigd zijn hun case voor te leggen.

De SERV hecht groot belang aan de openbaarheid van elke voorafgaandelijke beslissing en vraagt om in het decreet een bindende termijn op te nemen waarbinnen een beslissing wordt gepubliceerd. Mits motivatie moet de belastingplichtige het recht hebben om de publicatie uit te stellen tot het moment dat de transactie effectief voltooid werd. Bovendien moet bij publicatie de belastingplichtige onherkenbaar gemaakt worden.

Er wordt ook best onafhankelijkheid aangehouden, zowel ten opzichte van belastingplichtigen als ten opzichte van de eigen administratie, zodat mogelijke rechter- en partij situaties worden vermeden. In het voorliggende ontwerpdecreet is bepaald dat alle leden van het besluitvormingsorgaan actief werkzaam zijn bij de Vlaamse belastingadministratie. Deze situatie verschilt van die bij de federale Rulingdienst, een onafhankelijke dienst. Naar analogie zou deze Dienst nog steeds onderdeel kunnen uitmaken van de Vlaamse Belastingdienst, maar haar ambtenaren zouden zich niet met de dagdagelijkse concrete belastingdossiers kunnen en mogen bezig houden. Met het oog op het garanderen van de nodige onafhankelijkheid vraagt de SERV dan ook deze situatie te heroverwegen en te motiveren.

Bovendien spreekt het voorontwerp van decreet, in de veronderstelling dat geen aparte dienst wordt opgericht, van “de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie”. De SERV suggereert om te spreken van Vlaamse Dienst Voorafgaande Beslissingen. De nu gebruikte

omschrijving klinkt niet alleen merkwaardig, bovendien laat ze in het ongewisse wie precies bevoegd is binnen de Vlaamse administratie. Op basis van het decreet zou men direct goed moeten weten tot wie zich te richten. Zo ook verwijst artikel 34 van het decreet naar “een besluitvormingsorgaan” dat de aanvraag zal onderzoeken. Het zou beter zijn hier te spreken van een besluitvormingscollege.

De SERV formuleert nog twee concrete punten :

- Artikel 3.22.0.0.1 § 3 2° bepaalt dat geen voorafgaande beslissing mogelijk is over “a) de belastingtarieven en de berekening van de percentage en b) de bedragen en de percentages...”. De SERV vindt het evident dat er niet kan worden onderhandeld over de hoogte van een tarief. Maar de belastingplichtige kan wel duidelijkheid willen over welk tarief nu op welke handeling van toepassing is. De SERV vraagt om deze mogelijkheid te verduidelijken in dit artikel.
- In de tekst van artikel 3.22.0.0.1.§4, laatste lid staat een foutje: "de periode waarin gedurende dewelke". Hier moet nog de keuze gemaakt worden of het "waarin" of "gedurende dewelke" wordt.

Hoogachtend,

Pieter Kerremans
administrateur-generaal

Caroline Copers
voorzitter

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

RAAD VAN STATE afdeling Wetgeving

advies 57.408/3
van 7 mei 2015

over

een voorontwerp van decreet van het Vlaamse Gewest ‘tot
wijziging van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van
13 december 2013’

Op 10 april 2015 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een voorontwerp van decreet van het Vlaamse Gewest ‘tot wijziging van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013’.

Het voorontwerp is door de derde kamer onderzocht op 5 mei 2015. De kamer was samengesteld uit Jo BAERT, kamervoorzitter, Jan SMETS en Koen MUYLLE, staatsraden, Johan PUT, assessor, en Annemie GOOSSENS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Kristine Bams, eerste auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 7 mei 2015.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond¹, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.²

*

STREKKING VAN HET VOORONTWERP

2. Zoals uit het opschrift blijkt, strekt het om advies voorgelegde voorontwerp van decreet van het Vlaamse Gewest tot wijziging van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013 (hierna: Vlaamse Codex Fiscaliteit). Naast een aantal technische aanpassingen, rechtzettingen en verduidelijkingen bevat het ontwerp ook een aantal inhoudelijke aanpassingen betreffende in de Vlaamse Codex Fiscaliteit geregelde belastingen, een aanpassing van de regeling inzake de verhouding tussen de strafvordering en de procedure van administratieve sanctionering van erin bedoelde misdrijven en een regeling inzake voorafgaande beslissingen (*rulings*).

VORMVEREISTEN

3. Op haar vergadering van 3 april 2014 hechtte de Vlaamse Regering haar principiële goedkeuring aan het ontwerp en gelastte zij de Vlaamse minister bevoegd voor de financiën en de begrotingen (hierna: de minister) om het advies in te winnen van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (hierna: SERV) en, binnen een termijn van dertig dagen, van de Raad van State, afdeling Wetgeving, “op voorwaarde dat het in punt 2.1 vermelde advies [zijnde het advies van de SERV] geen aanleiding geeft tot wijziging van de heden door de Vlaamse Regering principieel goedgekeurde tekst”.

Het ontwerp werd evenwel zonder het advies van de SERV af te wachten reeds op 10 april 2014 om advies voorgelegd aan de Raad van State, afdeling Wetgeving. Het advies van de SERV werd pas op 22 april 2015 gegeven en op 27 april 2015 goedgekeurd. De gemachtigde liet weten dat de minister van oordeel is dat het advies van de SERV geen aanleiding geeft tot een inhoudelijke wijziging van het ontwerp, zodat het niet opnieuw aan de Vlaamse Regering werd voorgelegd.

De minister is er daarbij klaarblijkelijk van uitgegaan dat, ook al bevat het advies van de SERV een aantal inhoudelijke opmerkingen, zij desondanks over een

¹ Aangezien het om een voorontwerp van decreet gaat, wordt onder “rechtsgrond” de overeenstemming met hogere rechtsnormen verstaan.

² Gelet op de hem toegemeten tijd en de tal van andere, aan termijnen gebonden adviesaanvragen die dienden te worden behandeld, heeft de Raad van State geen diepgaand onderzoek over het ontwerp kunnen verrichten. Uit de vaststelling dat over een bepaling in dit advies niets wordt opgemerkt, mag niet zonder meer worden afgeleid dat er niets over opgemerkt kan worden en, indien er over een bepaling iets wordt opgemerkt, dat er niets meer over op te merken valt.

appreciatiebevoegdheid beschikt om te oordelen of het genoemde advies al dan niet aanleiding geeft tot wijziging van het ontwerp, en heeft geoordeeld dat zulks niet het geval is.

Het gevolgde procedé is evenwel niet vrij van kritiek.

Enerzijds staat het niet aan een individuele minister om af te wijken van een beslissing van de Vlaamse Regering waaruit voortvloeit dat dient te worden gewacht met het vragen van advies aan de Raad van State tot als de inhoud bekend is van, in dit geval, het advies van de SERV dat moest worden gevraagd. Daarenboven houdt het procedé het risico in dat het inwinnen van adviezen of het vervullen van andere vormvereisten worden herleid tot een loutere formaliteit zonder enige relevantie voor het besluitvormingsproces.

Anderzijds dient er op te worden gewezen dat, aangezien de Vlaamse Regering op grond van artikel 83, § 1, 1°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’ dient te beraadslagen over elk ontwerp van decreet of besluit van de Vlaamse Regering, de leden ervan in ieder geval kennis dienen te krijgen van ingewonnen adviezen (in dit geval het advies van de SERV) of van het resultaat van andere te vervullen vormvereisten, en dat ze in de gelegenheid dienen te zijn om aanpassingen aan die ontwerpen voor te stellen in het licht van die adviezen of andere vervulde vormvereisten. Ook al is de bevoegde minister van oordeel dat het advies – hier van de SERV – geen aanleiding geeft tot wijzigingen van het ontwerp, valt niet uit te sluiten dat andere regeringsleden hieromtrent een andere mening hebben. Wanneer het betrokken ontwerp inmiddels reeds om advies aan de Raad van State, afdeling Wetgeving, is voorgelegd, en naderhand nog, ten gevolge van het initiatief van andere regeringsleden dan de minister die het ontwerp voorstelt, wijzigingen ondergaat, zullen die wijzigingen in het raam van een nieuwe adviesaanvraag dienen te worden voorgelegd aan de Raad van State.³ Dat brengt niet alleen praktische moeilijkheden en een nodeloze verzwaring van de procedure met zich mee, maar druist ook in tegen de regel dat de teksten die aan de Raad van State, afdeling Wetgeving, om advies worden voorgelegd, een definitief karakter dienen te hebben.⁴

Het verdient aanbeveling dat de Vlaamse Regering voortaan de haar voorgelegde ontwerp teksten vóór het inwinnen van het advies van de Raad van State zou onderzoeken in het licht van de adviezen die voorheen zijn ingewonnen, zodat zij op dat moment kan beslissen over eventuele wijzigingen in het licht van die laatste adviezen.

³ Wanneer uiteindelijk zou worden besloten het betrokken ontwerp fundamenteel aan te passen of zelfs te vervangen in het licht van de opmerkingen van de betrokken adviesraad, zou de Raad van State bovendien nodeloos zijn geadieerd over de oorspronkelijke tekst van het ontwerp.

⁴ Over het vereiste dat de aan de Raad van State voorgelegde ontwerpen in beginsel een definitief karakter dienen te hebben, wat impliceert dat het tot het vaststellen van het ontwerp bevoegde orgaan de mogelijkheid heeft gehad het ontwerp aan te passen in het licht van de vervulde vormvereisten, adv.RvS 41.417/AV tot 41.420/AV van 6 oktober 2006 over een voorontwerp dat o.m. heeft geleid tot de wet van 10 mei 2007 ‘tot wijziging van de wet van 30 juli 1981 tot bestraffing van bepaalde door racisme of xenofobie ingegeven daden’, *Parl.St.* Kamer 2006-07, nr. 51-2720/001, 130-131, opmerking 5. Zie in diezelfde zin ook advies 44.986/1/V van 10 september 2008 over een voorontwerp dat heeft geleid tot het decreet van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest van 27 maart 2009 ‘betreffende radio-omroep en televisie’, *Parl.St.* Vl.Parl. 2008-09, nr. 2014/1, (147), 156, opmerking 3.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 3

4. In tegenstelling tot wat in de huidige regeling het geval is, geldt de in artikel 2.1.5.0.1 van de Vlaamse Codex Fiscaliteit vervatte vermindering van onroerende voorheffing niet langer in geval van renovatie van woningen. Vraag is of er voor het hierdoor gecreëerde verschil in behandeling wel een afdoende verantwoording bestaat, gelet op de doelstelling van het bevorderen van energie-efficiëntie die met het artikel wordt beoogd. In ieder geval verdient het, zo de beperking tot nieuwbouw behouden kan blijven, aanbeveling om de verantwoording van het gemaakte onderscheid in de memorie van toelichting uiteen te zetten.

Artikel 8

5. Artikel 8, 1°, van het ontwerp strekt tot de vervanging van een aantal woorden in paragraaf 1, tabel 1,⁵ van artikel 2.8.4.1.1 van de Vlaamse Codex Fiscaliteit. Luidens artikel 37 van het aan te nemen decreet treedt deze bepaling in werking op de dag van bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad. Artikel 26 van het ontwerp van decreet ‘houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2015’ strekt evenwel tot de vervanging van de volledige paragraaf 1 van artikel 2.8.4.1.1 (vooralsnog met ingang van 1 juli 2015)⁶, zodat artikel 8, 1°, van het ontwerp overbodig is zo het genoemde artikel 26 doorgang vindt. Er dient derhalve een afstemming te gebeuren tussen beide ontwerpen.

Artikel 24

6. Zoals het ontworpen artikel 3.6.0.0.6, § 5, van de Vlaamse Codex Fiscaliteit is geformuleerd, wordt erdoor verwarring gecreëerd doordat eerst gewag wordt gemaakt van een afwijking van artikel 2.9.4.2.1, § 2, 7°, terwijl verder in de bepaling de passage “waarin de bepalingen, vermeld in artikel 2.9.4.2.1, § 2, 7°, voorkomen” is opgenomen.⁷

Op de vraag wat deze bepaling precies betekent, antwoordde de gemachtigde:

“Het tarief van 5% voorzien in artikel 2.9.4.2.1 VCF kan enkel genoten worden indien de voorwaarden daartoe zijn voldaan en indien dit in de akte of het geschrift of in een vermelding onderaan de akte of het geschrift de toepassing van artikel 2.9.4.2.1 VCF wordt gevraagd. Deze voorwaarde zit vervat in artikel 2.9.4.2.1, § 2, 7°, VCF dat op haar beurt verwijst naar artikel 3.12.3.0.1, § 1, VCF.

Via het ontworpen artikel 24, 6°, wil de decreetgever nu ook in een vangnet voorzien. Het tarief van 5% kan ook achteraf gevraagd worden voor zover dit binnen de vijf jaar vanaf 1 januari van het jaar waarin de belasting opeisbaar werd gebeurt. De passage ‘in afwijking van artikel 2.9.4.2.1, § 2, 7°’ wil enkel verduidelijken dat het tarief

⁵ Tabel met tarieven voor de schenkbelasting voor schenkingen van onroerende goederen.

⁶ Zie artikel 61, 4°, van dat ontwerp van decreet (*Parl.St.* VI.Parl. 2014-15, nr. 333/1).

⁷ Door de op elkaar voortbouwende kruisverwijzingen is de ontworpen bepaling ook al op zich zeer moeilijk leesbaar.

van 5% ook nog kan genoten worden indien de voorwaarden daartoe zijn voldaan, ook al werd de toepassing ervan niet uitdrukkelijk in de akte of het geschrift van eigendomsoverdracht of in een vermelding onderaan de akte of het geschrift van eigendomsoverdracht gevraagd.

Gezien de gekozen bewoordingen onduidelijkheid creëren is het misschien opportuun om dit als volgt te wijzigen:

‘§ 5. Wat de registratiebelasting betreft, verleent het bevoegde personeelslid, ook ontheffing van het geheven bedrag dat hoger is dan het verkooprecht, vermeld in artikel 2.9.4.2.1, op voorwaarde dat een verklaring ondertekend door de verkrijger, waarin de bepalingen vermeld in artikel 3.12.3.0.1 en vereist voor het bekomen van het verlaagd tarief vermeld in artikel 2.9.4.2.1 § 1, voorkomen, is ingediend binnen een termijn van vijf jaar vanaf 1 januari van het jaar waarin de belasting opeisbaar werd.’”

Artikel 32

7. Artikel 32 van het ontwerp (en de ermee samenhangende artikelen 27 en 28 ervan) strekken ertoe de regeling inzake de samenloop tussen strafrechtelijke en administratieve sanctionering aan te passen aan het licht van het arrest nr. 61/2014 van 3 april 2014 van het Grondwettelijk Hof.

In zoverre luidens het ontworpen artikel 3.18.0.0.17 de aanhangigmaking bij de correctionele rechtbank het opleggen van een administratieve geldboete of een belastingverhoging onmogelijk maakt en de strafvordering vervalt zodra een administratieve geldboete of een belastingverhoging definitief is geworden, lijkt die bepaling tegemoet te komen aan de in de overwegingen B.15.1 tot B.18.4 van het voormelde arrest van het Grondwettelijk Hof uiteengezette beginselen.

Uit het ontworpen artikel 3.18.0.0.17, eerste lid, laatste zin, vloeit evenwel voort dat na een beschikking van buitenvervolginstelling het alsnog mogelijk wordt een administratieve geldboete of een belastingverhoging op te leggen.

Uit de rechtspraak van het Europees Hof voor de rechten van de mens vloeit voort dat het *non bis in idem*-beginsel zich verzet tegen een tweede strafvervolgning wanneer de eerste strafvervolgning met een definitieve beslissing werd afgerond. Het Hof heeft het begrip “definitieve beslissing” als volgt omschreven:

“54. The Court reiterates that the aim of Article 4 of Protocol No. 7 is to prohibit the repetition of criminal proceedings that have been concluded by a ‘final’ decision (see *Franz Fischer v. Austria*, no. 37950/97, § 22, 29 May 2001; *Gradinger v. Austria*, 23 October 1995, § 53, Series A no. 328 C; and *Sergey Zolotukhin v. Russia* [GC], cited above, § 107). According to the Explanatory Report to Protocol No. 7, which itself refers back to the European Convention on the International Validity of Criminal Judgments, a ‘decision is final’ if, according to the traditional expression, it has acquired the force of *res judicata*. This is the case when it is irrevocable, that is to say when no further ordinary remedies are available or when the parties have exhausted such remedies or have permitted the time-limit to expire without availing themselves of them’. This approach is well entrenched in the Court’s case-law (see, for example, *Nikitin v. Russia*, no.

50178/99, § 37, ECHR 2004 VIII; and *Horciag v. Romania* (dec.), no. 70982/01, 15 March 2005).”

In hetzelfde arrest heeft het EHRM overigens geoordeeld:

“57. The Court reiterates that Article 4 of Protocol No. 7 prohibits the repetition of criminal proceedings that have been concluded by a ‘final’ decision. Article 4 of Protocol No. 7 is not only confined to the right not to be punished twice but extends also to the right not to be prosecuted or tried twice (see *Franz Fischer v. Austria*, cited above, § 29). Were this not the case, it would not have been necessary to add the word ‘punished’ to the word ‘tried’ since this would be mere duplication. Article 4 of Protocol No. 7 applies even where the individual has merely been prosecuted in proceedings that have not resulted in a conviction. The Court reiterates that Article 4 of Protocol No. 7 contains three distinct guarantees and provides that no one shall be (i) liable to be tried, (ii) tried or (iii) punished for the same offence (see *Nikitin v. Russia*, cited above, § 36).

58. The Court notes that Article 4 of Protocol No. 7 clearly prohibits consecutive proceedings if the first set of proceedings has already become final at the moment when the second set of proceedings is initiated (see for example *Sergey Zolotukhin v. Russia* [GC], cited above).

59. As concerns parallel proceedings, Article 4 of Protocol No. 7 does not prohibit several concurrent sets of proceedings. In such a situation it cannot be said that an applicant is prosecuted several times ‘for an offence for which he has already been finally acquitted or convicted’ (see *Garaudy v. France* (dec.), no. 65831/01, ECHR 2003 IX (extracts)). There is no problem from the Convention point of view either when, in a situation of two parallel sets of proceedings, the second set of proceedings is discontinued after the first set of proceedings has become final (see *Zigarella v. Italy* (dec.), no. 48154/99, ECHR 2002 IX (extracts)). However, when no such discontinuation occurs, the Court has found a violation (see *Tomasović v. Croatia*, cited above, § 31; and *Muslija v. Bosnia and Herzegovina*, no. 32042/11, § 37, 14 January 2014).”

Uit de rechtspraak van het Europees Hof voor de rechten van de mens vloeit voort dat de beslissing van het openbaar ministerie om niet te vervolgen niet als een definitieve beslissing in voormelde zin kan worden beschouwd.⁸ Wat de beschikkingen of arresten tot buitenvervolginstelling betreft, is gelet op het “precaire” karakter van een dergelijke beslissing⁹ de situatie evenwel op dit moment onduidelijk.

Om sluitend te kunnen onderzoeken of de ontworpen regeling op alle vlakken de toets aan de Grondwet en de internationale verdragen inzake mensenrechten kan doorstaan, en of een sluitende “*una via*”-regeling in dit opzicht niet te verkiezen is, is evenwel veel meer tijd nodig dan de tijd die aan de afdeling Wetgeving is gelaten.

⁸ EHRM (grote kamer) 27 mei 2014, *Margus t. Kroatië*, § 120. Zie ook EHRM 15 mei 2005, *Horciag*.

⁹ R. VERSTRAETEN, *Handboek strafvordering*, Antwerpen, Maklu, 2012, 688, nr. 1342.

Artikel 34

8. In het ontworpen artikel 3.22.0.0.1, §§ 2, tweede lid, en 4, derde lid, van de Vlaamse Codex Fiscaliteit dienen de woorden “Europese Gemeenschappen” te worden vervangen door de woorden “Europese Unie”.

9. In het ontworpen artikel 3.22.0.0.1, § 4, tweede lid, 3° en 4°, van de Vlaamse Codex Fiscaliteit dient het woord “gemeenschapsrecht” telkens te worden vervangen door het woord “unierecht”.

10. In het ontworpen artikel 3.22.0.0.1, § 4, derde lid, van de Vlaamse Codex Fiscaliteit dient de verwijzing naar “artikel 2, tweede lid” te worden vervangen door een verwijzing naar “§ 2, tweede lid”.

11. In het ontworpen artikel 3.22.0.0.1, § 5, van de Vlaamse Codex Fiscaliteit wordt niet bepaald waar de erin bedoelde voorafgaande beslissingen worden gepubliceerd. Hiernaar gevraagd, antwoordde de gemachtigde dat de Vlaamse Belastingdienst die beslissingen zal publiceren op haar website. Het verdient aanbeveling dit in de genoemde bepaling te preciseren.

12. De zinsnede “, onder naleving van de bepalingen over het beroepsgeheim” in het ontworpen artikel 3.22.0.0.1, § 5, van de Vlaamse Codex Fiscaliteit is overbodig nu deze bepalingen uit eigen kracht gelden en de belastingambtenaren in ieder geval door het beroepsgeheim zijn gebonden.

13. De door de SERV opgemerkte taalkundige onvolkomenheid in het ontworpen artikel 3.22.0.0.1, § 4, derde lid, van de Vlaamse Codex Fiscaliteit dient te worden rechtgezet.

14. Het ontworpen artikel 3.22.0.0.2 van de Vlaamse Codex Fiscaliteit betreft voorafgaande beslissingen in zogenaamde “gemengde dossiers”, zijnde dossiers die betrekking hebben op aspecten die deels behoren tot de bevoegdheid van de Federale Overheidsdienst Financiën en deels tot de bevoegdheid van de bevoegde autoriteit van de Vlaamse administratie.

De ontworpen regeling vergt een bijkomend normatief optreden. Het Vlaamse Gewest kan immers niet eenzijdig beslissen dat de erin bedoelde aanvragen ook gericht kunnen worden aan de Federale Overheidsdienst Financiën (ontworpen artikel 3.22.0.0.2, § 2, van de Vlaamse Codex Fiscaliteit). In de memorie van toelichting wordt in dit verband vooropgesteld dat een “annex” aan het bestaande Protocol van 11 februari 2015 ‘tussen de Vlaamse Belastingdienst en de Federale Overheidsdienst Financiën betreffende de uitwisseling van patrimoniuminformatie in het kader van de overdracht van de dienst van belastingen bedoeld in artikel 3, eerste lid, 4° en 6° tot 8° van de Bijzondere Wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten’ zal worden uitgewerkt. Het is pas wanneer deze aanvulling tot stand is gekomen, dat de ontworpen regeling doorgang kan vinden.

Artikelen 35 en 36

15. De artikelen 35 en 36 van het ontwerp hebben geen normatieve draagwijdte, aangezien ze er slechts toe strekken de concordantietabellen bij de Vlaamse Codex Fiscaliteit aan te passen. Over die artikelen wordt derhalve geen advies gegeven.

Artikel 37

16. Luidens artikel 37, 2°, van het ontwerp heeft artikel 3, 2°, van het aan te nemen decreet uitwerking vanaf (lees: “met ingang van”) het aanslagjaar 2015. Gevraagd naar de verantwoording van deze terugwerkende kracht gelet op het gegeven dat er volgens de thans geldende regeling meer gevallen in aanmerking komen voor de vermindering van de onroerende voorheffing voor energiezuinige woningen, namelijk wanneer het gaat om renovatie, antwoordde de gemachtigde wat volgt:

“De wijzigingen aan artikel 2.1.5.0.1, 2, zesde lid VCF (opgenomen in art. 3, 2 van het voorontwerp van decreet tot wijziging van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013) hebben geenszins tot doel retroactief een essentiële belastingregeling te wijzigen. De bedoelde goederen die in aanmerking komen voor een vermindering blijven in de praktijk ongewijzigd.

In het huidig artikel 2.1.5.0.1, 2, zesde lid VCF wordt verwezen naar artikel 9.1.11, 1, artikel 9.1.15, eerste lid, en artikel 9.1.18 van het Energiebesluit van 19 november 2010.

In de memorie van toelichting bij het Decreet van 21 december 2012 (aanpassing omwille van verstrenging E-Peil) wordt verduidelijkt: De vermindering zal dus enkel worden toegekend wanneer het gaat om de gebouwen die bedoeld worden in artikel 9.1.11, 1, (nieuwbouw), artikel 9.1.15, eerste lid (herbouw na volledige afbraak), en artikel 9.1.18 (casco verbouwing) van het Energiebesluit van 19 november 2010. (Parl. Stuk 1811, 2012-2013, nr. 1, p. 6).

De verwijzing naar artikel 9.1.15, eerste lid, van het Energiebesluit betrof de herbouw na volledige afbraak. Dit artikel werd aangepast door art. 20 van het besluit van de Vlaamse Regering van 20 mei 2011 houdende wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 19 november 2010 houdende algemene bepalingen over het energiebeleid. Het is evenwel nooit de bedoeling geweest om renovaties in aanmerking te laten komen voor de vermindering onroerende voorheffing. Dit is ook de reden waarom het artikel met terugwerkende kracht van toepassing wordt gemaakt.

Noot: voor de volledigheid art. 9.1.15, eerste lid werd nadien nog gewijzigd door art. 13 van het besluit van de Vlaamse Regering van 29 november 2013 houdende wijziging van het Energiebesluit van 19 november 2010, wat betreft de *energieprestaties van gebouwen*.”

De uitleg van de gemachtigde neemt niet weg dat volgens de thans geldende tekst ook bij renovatie een vermindering van de onroerende voorheffing kan worden toegekend wanneer de renovatie de in artikel 2.1.5.0.1, § 2, van de Vlaamse Codex Fiscaliteit bedoelde energie-efficiëntie als gevolg heeft. Het argument dat zulks niet de bedoeling was, volstaat niet om de retroactiviteit te verantwoorden. Zoals het Grondwettelijk Hof er reeds meermaals heeft op

gewezen,¹⁰ is de niet-retroactiviteit van wetten of decreten een waarborg ter voorkoming van rechtsonzekerheid en vereist die waarborg dat het recht voorzienbaar en toegankelijk is, zodat eenieder in redelijke mate de gevolgen van een welbepaalde handeling kan voorzien op het tijdstip dat de handeling wordt verricht. Nog volgens het Grondwettelijk Hof kan de terugwerkende kracht van wetten of decreten enkel worden verantwoord wanneer zij onontbeerlijk is voor de verwezenlijking van een doelstelling van algemeen belang.¹¹ Het is slechts wanneer aan dit vereiste is voldaan, dat de retroactiviteit kan worden gebillijkt. In dat geval verdient het aanbeveling de verantwoording ervoor in de memorie van toelichting weer te geven.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Annemie GOOSSENS

Jo BAERT

¹⁰ Zie bijv. GwH 9 oktober 2014, nr. 146/2014, B.10.1 en GwH 22 januari 2015, nr. 1/2015, B.4.

¹¹ Indien bovendien blijkt dat de terugwerkende kracht tot gevolg heeft dat de afloop van één of meer gerechtelijke procedures in een welbepaalde zin wordt beïnvloed of dat rechtscolleges worden verhinderd zich uit te spreken over een welbepaalde rechtsvraag, vergt de aard van het in het geding zijnde beginsel dat uitzonderlijke omstandigheden een verantwoording bieden voor het optreden van de wetgever, dat ten nadele van een categorie van burgers inbreuk maakt op de jurisdictionele waarborgen die aan allen worden geboden (zie bijv. GwH 21 november 2013, nr. 185/2013, B.24.2 en GwH 9 oktober 2014, nr. 146/2014, B.10.1).

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op het gezamenlijke voorstel van de leden van de Vlaamse Regering;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Art. 2. In artikel 1.1.0.0.2 van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013, vervangen bij het decreet van 19 december 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het zesde lid, 5°, wordt punt d) vervangen door wat volgt:

“d) een verkrijging door een persoon die met de overledene of de schenker een verwantschapsband had of heeft die voortkomt uit gewone adoptie, maar uitsluitend als daarvoor de nodige bewijsstukken worden aangebracht en als:

- 1) het adoptiekind een kind is van de partner van de adoptant;
- 2) het adoptiekind op het ogenblik van de adoptie onder de voogdij was van de openbare onderstand of van een Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn of van een vergelijkbare instelling binnen de Europese Economische Ruimte, of wees was van een voor het vaderland gestorven vader of moeder;
- 3) het adoptiekind, vóór de leeftijd van eenentwintig jaar, gedurende drie achtereenvolgende jaren hoofdzakelijk van de adoptant, of van de adoptant en zijn partner samen, de hulp en verzorging heeft gekregen die kinderen normaal van hun ouders krijgen;
- 4) het kind geadopteerd is door een persoon van wie al de afstammelingen voor het vaderland gestorven zijn;”;

2° aan het achtste lid, 2°, wordt een zin toegevoegd, die luidt als volgt:

“De aanhorigheden, vermeld in het twaalfde lid, 2°, worden in voorkomend geval geacht deel uit te maken van de gezinswoning.”;

3° aan het twaalfde lid wordt een punt 7° toegevoegd, dat luidt als volgt:

“7° bouwgrond: een perceel grond dat stedenbouwkundig bestemd is tot woningbouw of een onroerend goed dat ermee wordt gelijkgesteld. Het geheel of het gedeelte van een gebouw dat, pas na de uitvoering van andere werken dan normale herstellings- of onderhoudswerken, kan dienen tot huisvesting van een gezin of een persoon, met in voorkomend geval de aanhorigheden die tegelijk met het gebouw worden verkregen, wordt met een bouwgrond gelijkgesteld.”.

Art. 3. In artikel 2.1.5.0.1, §2, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 19 december 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden punt 4° en 5° vervangen door wat volgt:

“4° 50% van de onroerende voorheffing gedurende vijf jaar voor gebouwde onroerende goederen waarvoor de aanvraag van een stedenbouwkundige vergunning is ingediend na 31 december 2012 en die op 1 januari van het aanslagjaar ten hoogste een E-peil hebben volgens de volgende tabel:

datum aanvraag stedenbouwkundige vergunning	E-peil nieuwbouw
vanaf 1 januari 2013 tot en met 31 december 2013	E50
vanaf 1 januari 2014 tot en met 31 december 2015	E40
vanaf 1 januari 2016	E30

;

5° 100% van de onroerende voorheffing gedurende vijf jaar voor gebouwde onroerende goederen waarvoor de aanvraag van een stedenbouwkundige vergunning is ingediend na 31 december 2012 en die op 1 januari van het aanslagjaar een E-peil hebben volgens de volgende tabel:

datum aanvraag stedenbouwkundige vergunning	E-peil nieuwbouw
vanaf 1 januari 2014 tot en met 31 december 2015	E30
vanaf 1 januari 2016	E20

“;.

2° het zesde lid wordt vervangen door wat volgt:

“Alleen de gebouwde onroerende goederen waarvoor het vereiste E-peil voor het gebouw als geheel is bepaald, komen in aanmerking voor de verminderingen, vermeld in het eerste lid. De verminderingen worden alleen toegekend als het gaat om nieuwbouw als vermeld in artikel 1.1.1, §2, 110°, van het Energiebesluit van 19 november 2010.”.

Art. 4. In artikel 2.5.6.0.2, §1, van hetzelfde decreet wordt punt 2° opgeheven.

Art. 5. In artikel 2.7.3.2.2 van hetzelfde decreet wordt de zinsnede “vermeld in artikel 2.7.3.3.1, tweede lid” vervangen door de zinsnede “vermeld in artikel 2.7.3.4.1, tweede lid.”.

Art. 6. Artikel 2.7.3.4.2 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 2.7.3.4.2. De schulden van de erflater die op de dag van het overlijden bestaan, worden forfaitair bepaald op 1500 euro.

In afwijking van het eerste lid wordt het forfait bepaald op 3000 euro als de erflater gehuwd was onder een stelsel van gemeenschap.

Het forfait, vermeld in het eerste lid, en het forfait, vermeld in het tweede lid, kunnen niet gecombineerd, noch gecumuleerd worden.

De schulden die specifiek zijn aangegaan om onroerende goederen te verwerven of te behouden, zijn uitgesloten uit het forfaitaire bedrag, vermeld in het eerste en tweede lid.

Het bedrag van de begrafeniskosten wordt forfaitair bepaald op 6000 euro. Deze bepaling geldt niet als de erflater een uitvaartverzekering heeft afgesloten.

De bedragen, vermeld in het eerste, tweede en vijfde lid, zijn gekoppeld aan de schommelingen van het algemene indexcijfer van de consumptieprijzen van het Rijk. De bedragen worden jaarlijks op 1 januari aangepast op basis van een coëfficiënt die verkregen wordt door het gemiddelde van de maandelijkse indexcijfers van het jaar dat voorafgaat aan het jaar, te delen door het gemiddelde van de indexcijfers van het jaar 2014. Na de toepassing van die coëfficiënt worden de bedragen afgerond op de cent.

De aangevers kunnen, in afwijking van het eerste, tweede en vijfde lid, ervoor kiezen om de werkelijke schulden of werkelijke begrafenis kosten te bewijzen met een verklaring in de aangifte van nalatenschap.”.

Art. 7. In artikel 2.7.4.2.2, §2, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, wordt punt 4° vervangen door wat volgt:

“4° familie van de erflater of de aandeelhouder als vermeld in paragraaf 1, eerste lid, 2°:

- a) de partner van de erflater of aandeelhouder, waarbij het begrip partner voor de aandeelhouder op een gelijkaardige wijze moet worden geïnterpreteerd als dat het geval is voor de erflater;
- b) de verwanten in rechte lijn van de erflater of aandeelhouder, alsook hun partners, waarbij het begrip partner op een gelijkaardige wijze moet worden geïnterpreteerd als dat het geval is voor de erflater;
- c) de zijverwanten van de erflater of aandeelhouder tot en met de tweede graad en hun partners, waarbij het begrip partner op een gelijkaardige wijze moet worden geïnterpreteerd als dat het geval is voor de erflater;
- d) de kinderen van broers en zussen van de erflater of aandeelhouder.”.

Art. 8. In artikel 2.8.4.1.1, §2, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in punt 1° wordt het woord “schenkingen” vervangen door de woorden “een verkrijging”;

2° in punt 2° worden de woorden “schenkingen aan” vervangen door de woorden “een verkrijging door”.

Art. 9. In artikel 2.8.4.2.1, §1, tabel I, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, worden de woorden “tarief in rechte lijn en tussen partners” vervangen door de woorden “verkrijging in rechte lijn en tussen partners”.

Art. 10. In artikel 2.8.5.0.1, §2, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, wordt het tweede lid opgeheven.

Art. 11. In artikel 2.8.6.0.3 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, inleidende zin, worden de woorden “het schenkingsrecht” vervangen door de woorden “de schenkbelasting”;

2° in paragraaf 2 wordt punt 4° vervangen door wat volgt:

“4° familie van de schenker of de aandeelhouder als vermeld in paragraaf 1, eerste lid, 2°:

- a) de partner van de schenker of aandeelhouder, waarbij het begrip partner voor de aandeelhouder op een gelijkaardige wijze moet worden geïnterpreteerd als dat het geval is voor de schenker;

- b) de verwanten in rechte lijn van de schenker of aandeelhouder, alsook hun partners, waarbij het begrip partner op een gelijkaardige wijze moet worden geïnterpreteerd als dat het geval is voor de schenker;
- c) de zijverwanten van de schenker of aandeelhouder tot en met de tweede graad en hun partners, waarbij het begrip partner op een gelijkaardige wijze moet worden geïnterpreteerd als dat het geval is voor de schenker;
- d) de kinderen van broers en zussen van de schenker of aandeelhouder.”

Art. 12. In artikel 2.8.6.0.4, 2°, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, wordt de zinsnede “in artikel 3.12.3.0.1, §1, 4°, en §5, eerste lid,” vervangen door de zinsnede “in artikel 3.12.3.0.1, §1, 4°, en §5,”.

Art. 13. In artikel 2.9.1.0.4, tweede lid, 2°, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, wordt het woord “hij” vervangen door het woord “laatstgenoemde”.

Art. 14. In artikel 2.9.3.0.2, §1, derde lid, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, worden de woorden “perceel grond dat stedenbouwkundig tot woningbouw is bestemd” vervangen door het woord “bouwgrond”.

Art. 15. In artikel 2.9.4.2.1 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 2 wordt punt 4° vervangen door wat volgt:

“4° de verkrijger van een woning of een gedeelte daarvan of zijn echtgenoot mag niet voor de geheelheid volle of blote eigenaar zijn van een onroerend goed dat geheel of gedeeltelijk tot bewoning wordt aangewend of bestemd is. Er wordt evenwel geen rekening gehouden met de onroerende goederen die geheel of gedeeltelijk tot bewoning worden aangewend of bestemd zijn en die door de verkrijger of zijn echtgenoot uit de nalatenschap van een bloedverwant in de opgaande lijn zijn verkregen;”;

2° in paragraaf 3 wordt tussen de woorden “de” en “akte van verkrijging” telkens het woord “authentieke” ingevoegd.

Art. 16. In artikel 2.9.4.2.4, §1, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, worden de woorden “verkopen uit de hand en bij authentieke akte” vervangen door de zinsnede “overdrachten ten bezwarende titel, uit de hand en bij authentieke akte, met uitsluiting van de inbrengen, vermeld in artikel 115bis van het federale Wetboek van Registratie-, Hypotheek- en Grifffierechten”.

Art. 17. In artikel 2.9.4.2.5 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- a) in het derde lid wordt het woord “grootte” vervangen door het woord “omvang”;
- b) aan het vierde lid wordt een zin toegevoegd, die luidt als volgt:

“Een overdracht onder bezwarende titel die aan het verdeelrecht is onderworpen, wordt niet beschouwd als een overdracht onder bezwarende titel als vermeld in het eerste lid.”;

- 2° in paragraaf 2, tweede zin, worden de woorden “op het kantoor in het gebied waar de goederen liggen” vervangen door de woorden “bij de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie”.

Art. 18. In artikel 2.9.5.0.1 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in het eerste lid, eerste zin, wordt de zinsnede “op voorwaarde dat de nieuwe aankoop een vaste datum heeft gekregen binnen twee jaar vanaf de datum van de registratie van de akte of het geschrift dat aanleiding heeft gegeven tot een van de volgende handelingen:” vervangen door de zinsnede “op voorwaarde dat de authentieke akte van de nieuwe aankoop is verleden binnen twee jaar na de datum van het verlijden van de authentieke akte die aanleiding heeft gegeven of geeft tot een van de volgende handelingen:”;

- 2° aan het eerste lid wordt een zin toegevoegd, die luidt als volgt:

“Als de authentieke akte van vervreemding geen aanleiding geeft tot een van de voormelde handelingen omdat de vervreemding onderworpen is aan een niet-vervulde opschortende voorwaarde, wordt de termijn van twee jaar gerekend vanaf de datum van de registratie van de authentieke akte of het geschrift dat aanleiding heeft gegeven of geeft tot een van de handelingen, vermeld in 1° of 2°.”.

Art. 19. In artikel 2.9.6.0.1, zevende lid, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, wordt de zinsnede “artikel 3.12.3.0.1, §1, 4°, en §5, tweede lid” vervangen door de zinsnede “artikel 3.12.3.0.1, §1, 4°, en §5, vierde lid”.

Art. 20. Aan artikel 2.10.3.0.2 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, wordt een zevende lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Dit artikel is alleen van toepassing als de verdeling of afstand is overeengekomen uiterlijk op 31 december 2014.”.

Art. 21. In artikel 2.10.4.0.1 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, wordt het vierde lid opgeheven.

Art. 22. In artikel 3.3.1.0.5 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in paragraaf 1 wordt het derde lid opgeheven;

- 2° aan paragraaf 2 wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“In afwijking van het eerste lid is de termijn voor de indiening van de aangifte, vermeld in paragraaf 1, eerste lid, ingeval van verval van de nalatenschap aan de Staat overeenkomstig artikel 768 van het Burgerlijk Wetboek, vier maanden vanaf de inbezitstelling, vermeld in artikel 770 van hetzelfde wetboek.”.

Art. 23. Aan artikel 3.3.1.0.8, §1, 14°, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, wordt een punt j) toegevoegd, dat luidt als volgt:

- “j) de vrijstelling, vermeld in artikel 2.7.4.1.1, §2, derde lid.”.

Art. 24. In artikel 3.6.0.0.6 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° aan paragraaf 1 worden een tweede en een derde lid toegevoegd, die luiden als volgt:

“De ontheffing, vermeld in het eerste lid, 2°, wordt toegestaan met voorbehoud van 10 euro op de ontbonden overeenkomst.

Wat de registratiebelasting betreft, verleent het bevoegde personeelslid ook ontheffing van het bedrag aan registratiebelasting dat te veel is geheven overeenkomstig artikel 2.8.5.0.1, §1, derde lid, op voorwaarde dat een verzoek is ingediend binnen een termijn van vijf jaar vanaf 1 januari van het jaar waarin het kind geboren is.”;

- 2° er wordt een paragraaf 2/1 ingevoegd, die luidt als volgt:

“§2/1. Wat de registratiebelasting betreft, verleent het bevoegde personeelslid ook ontheffing van het bedrag aan registratiebelasting dat meer bedraagt dan het verkooprecht, vermeld in artikel 2.9.4.2.1, §1, op voorwaarde dat een verzoek is ingediend binnen een termijn van vijf jaar vanaf 1 januari van het jaar waarin het recht tot teruggave is ontstaan. In het verzoek tot teruggave moet worden aangetoond dat de woning die de toepassing van het verlaagde tarief van artikel 2.9.4.2.1, §1, heeft verhinderd, uiterlijk een jaar na de datum van de authentieke akte van verkrijging van de andere woning volledig en ten bezwarende titel is vervreemd, en dat er een causaal verband bestaat tussen die vervreemding en de verkrijging. Bovendien moet in het verzoek tot teruggave worden voldaan aan de verplichting, vermeld in artikel 3.12.3.0.1, §1 en §3, derde lid.”;

- 3° in paragraaf 3, eerste lid, tweede zin, wordt de zinsnede “op voorwaarde dat de verkoop of de verdeling vaste datum heeft gekregen uiterlijk twee jaar, of vijf jaar in geval van aankoop van een bouwgrond, na de datum van de authentieke akte van de nieuwe aankoop” vervangen door de zinsnede “op voorwaarde dat de authentieke akte van de verkoop of de verdeling is verleden binnen twee jaar, of vijf jaar in geval van de aankoop van een bouwgrond, na de datum van het verlijden van de authentieke akte van de nieuwe aankoop”;

- 4° aan paragraaf 3, zesde lid, 1°, worden de woorden “of in een afzonderlijk verzoek tot teruggave” toegevoegd;

- 5° in paragraaf 3 wordt het zevende lid opgeheven;

- 6° paragraaf 5 wordt vervangen door wat volgt:

“§5. Wat de registratiebelasting betreft, verleent het bevoegde personeelslid ook ontheffing van het geheven bedrag dat hoger is dan het verkooprecht, vermeld in artikel 2.9.4.2.1, op voorwaarde dat een verklaring, ondertekend door de verkrijger, waarin de bepalingen, vermeld in artikel 3.12.3.0.1 en vereist voor het bekomen van het verlaagde tarief, vermeld in artikel 2.9.4.2.1, §1, voorkomen, is ingediend binnen een termijn van vijf jaar vanaf 1 januari van het jaar waarin de belasting opeisbaar werd.”;

- 7° in paragraaf 6, 1°, wordt de tweede zin opgeheven.

Art. 25. In artikel 3.10.5.1.3, eerste lid, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, wordt de zinsnede "bij de toepassing van artikel 2.9.4.2.4, §4, artikel 2.9.4.2.5 en artikel 2.9.4.2.6" vervangen door de zinsnede "bij de toepassing van artikel 2.9.4.2.4, §4, artikel 2.9.4.2.5, artikel 2.9.4.2.6 en artikel 3.18.0.0.11, eerste lid, 8° en 9°".

Art. 26. In artikel 3.12.3.0.1 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in paragraaf 1, 4°, wordt tussen de zinsnede "artikel 2.10.3.0.2," en de zinsnede "artikel 2.10.6.0.1," de zinsnede "artikel 2.10.4.0.1, tweede lid," ingevoegd;
- 2° in paragraaf 3, eerste lid, 2°, worden tussen de woorden "de verkrijger" en de woorden "de onroerende goederen" de woorden "of zijn echtgenoot" ingevoegd;
- 3° in paragraaf 3, eerste lid, 2°, worden de woorden "een redelijke termijn en uiterlijk" opgeheven;
- 4° in paragraaf 3, eerste lid, 2°, wordt tussen de woorden "de" en "akte van verkrijging" het woord "authentieke" ingevoegd;
- 5° in paragraaf 3, tweede lid, 2°, worden de woorden "een redelijke termijn en uiterlijk" opgeheven;
- 6° in paragraaf 5, eerste lid, tweede zin, wordt punt 2° vervangen door wat volgt:
"2° in voorkomend geval, de voornaam en achternaam van de medeaandeelhouders van de schenker en hun graad van verwantschap met de schenker;"

Art. 27. In artikel 3.18.0.0.1, §5, van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 19 december 2014, wordt het tweede lid opgeheven.

Art. 28. In artikel 3.18.0.0.2 van hetzelfde decreet wordt het tweede lid opgeheven.

Art. 29. Aan artikel 3.18.0.0.7 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

"De belastingverhoging, vermeld in het eerste lid, wordt verminderd tot 10% van de erdoor verschuldigde aanvullende rechten als een erfgenaam, legataris of be-giftigde uit eigen beweging, en binnen tien maanden na hetzij het overlijden, hetzij de start van de aangiftetermijn zoals berekend overeenkomstig artikel 3.3.1.0.6, derde of vierde lid, een goed dat in afwijking van artikel 3.3.1.0.8 niet was opge-nomen in de aangifte, alsnog aangeeft."

Art. 30. Artikel 3.18.0.0.8 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, wordt vervangen door wat volgt:

"Artikel 3.18.0.0.8. Als wordt vastgesteld dat de aangegeven waarde van de aangegeven goederen te laag is, is een belastingverhoging verschuldigd, conform de onderstaande tabel:

verhouding van het tekort in % ten opzichte van de aangegeven waarde van het goed		belastingverhoging in % van de aanvullende rechten
Vanaf	tot	
10	25	5
25	50	10
50	100	15
100		20

In afwijking van het eerste lid, wordt de belastingverhoging in voorkomend geval verminderd tot 10% van de erdoor verschuldigde aanvullende rechten als een erfgenaam, legataris of begiftigde uit eigen beweging, en binnen tien maanden na hetzij het overlijden, hetzij de start van de aangiftetermijn zoals berekend overeenkomstig artikel 3.3.1.0.6, derde of vierde lid, voor een goed dat in afwijking van artikel 3.3.1.0.8 voor een te lage waarde was opgenomen in de aangifte, alsnog een hogere waarde aangeeft."

Art. 31. In artikel 3.18.0.0.11, eerste lid, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, wordt een punt 7°/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"7°/1 de verkrijger, als het verlaagde tarief, vermeld in artikel 2.9.4.2.1, §1, vervalt bij gebrek aan vervreemding van het onroerend goed dat geheel of gedeeltelijk tot bewoning wordt aangewend of is bestemd en waarmee voor de toepassing van artikel 2.9.4.2.1, §2, 3° en 4°, geen rekening is gehouden binnen de termijn, vermeld in artikel 2.9.4.2.1, §3, 1°;"

Art. 32. Aan titel 3, hoofdstuk 18, van hetzelfde decreet wordt een artikel 3.18.0.0.17 toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 3.18.0.0.17. Zonder afbreuk te doen aan de geldigheid van de bestuurs- of gerechtelijke handelingen, verricht met het oog op de vestiging of de invordering van de belastingschuld, wordt de mogelijkheid om een administratieve geldboete of een belastingverhoging als vermeld in dit hoofdstuk, op te leggen of in te vorderen en het verloop van de verjaring van de vordering tot voldoening ervan geschorst als het Openbaar Ministerie de strafvordering overeenkomstig artikel 3.15.1.0.1 uitoefent. De aanhangigmaking bij de correctionele rechtbank maakt het opleggen van of het invorderen van een administratieve geldboete of een belastingverhoging definitief onmogelijk. Daarentegen maakt de beschikking van buitenvervolginstelling een einde aan de schorsing.

Zodra een administratieve geldboete of een belastingverhoging, opgelegd met toepassing van de bepalingen van dit hoofdstuk, definitief is geworden, vervalt de strafvordering."

Art. 33. Aan titel 3 van hetzelfde decreet wordt een hoofdstuk 22 toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Hoofdstuk 22. Voorafgaande beslissingen over de materies en bepalingen vervat in deze codex".

Art. 34. Aan titel 3 van hetzelfde decreet worden aan hoofdstuk 22, toegevoegd bij artikel 33, een artikel 3.22.0.0.1 en 3.22.0.0.2 toegevoegd, die luiden als volgt:

"Art. 3.22.0.0.1. §1. De bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie spreekt zich bij voorafgaande beslissing uit over alle aanvragen die uitsluitend de toepassing van de bepalingen van deze codex betreffen.

Onder voorafgaande beslissing wordt verstaan de juridische handeling waarbij de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie overeenkomstig de bepalingen die van kracht zijn, vaststelt hoe de bepaling van deze codex wordt toegepast op een bijzondere situatie of verrichting, die op fiscaal vlak nog geen uitwerking heeft gehad.

De voorafgaande beslissing mag geen vrijstelling of vermindering van de belasting tot gevolg hebben.

§2. De aanvraag van een voorafgaande beslissing als vermeld in paragraaf 1, eerste lid, wordt schriftelijk gericht aan de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie. Ze moet gemotiveerd zijn en volgende gegevens bevatten:

- 1° de identiteit van de aanvrager en, in voorkomend geval, die van de betrokken partijen en derden;
- 2° de volledige beschrijving van de bijzondere situatie of verrichting;
- 3° de verwijzing naar de wettelijke of reglementaire bepalingen waarop de beslissing moet slaan.

De aanvraag bevat, in voorkomend geval, een volledige kopie van de aanvragen die voor hetzelfde onderwerp zijn ingediend bij de fiscale overheden van de lidstaten van de Europese Unie of van derde staten waarmee België een overeenkomst tot het vermijden van dubbele belasting heeft gesloten, en van de beslissingen over die aanvragen.

Zolang er geen beslissing is genomen, moet de aanvraag worden aangevuld met elk nieuw element dat betrekking heeft op de voorgenomen situatie of verrichting.

De aanvraag wordt onderzocht door een besluitvormingsorgaan dat als volgt is samengesteld:

- 1° de leidend ambtenaar van de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie, die optreedt als voorzitter;
- 2° het afdelingshoofd van de afdeling van de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie, bevoegd voor de taxatie van de erf- en registratiebelastingen;
- 3° het afdelingshoofd van de afdeling van de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie, bevoegd voor de regelgeving inzake de erf- en registratiebelastingen;
- 4° maximaal vier personeelsleden van de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie met minstens de graad van adviseur of directeur;
- 5° een personeelslid van de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie, dat optreedt als secretaris.

Dit besluitvormingsorgaan kan alleen geldig beslissen als minstens vijf leden aanwezig zijn. Er wordt beslist bij meerderheid van stemmen van de aanwezige leden. Als de leidend ambtenaar verhinderd is op te treden als voorzitter van een vergadering, kan het afdelingshoofd van de afdeling van de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie, bevoegd voor de regelgeving inzake de erf- en registratiebelastingen, hem vervangen als voorzitter van de vergadering.

De voorafgaande beslissing, vermeld in paragraaf 1, eerste lid, wordt meegegeeld aan de aanvrager binnen een termijn van drie maanden vanaf de datum van de indiening van de aanvraag. De bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie en de aanvrager kunnen in onderlinge overeenstemming deze termijn wijzigen.

Uiterlijk binnen vijftien werkdagen vanaf het ogenblik dat de aanvraag, vermeld in paragraaf 1, eerste lid, volledig is, licht de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie de aanvrager in over de vastgestelde antwoordtermijn.

§3. Een voorafgaande beslissing kan niet worden genomen als:

- 1° de aanvraag betrekking heeft op situaties of verrichtingen die op fiscaal vlak al het voorwerp uitmaken van een administratieve bezwaarprocedure of van een gerechtelijke handeling tussen de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie en de aanvrager;
- 2° het nemen van een voorafgaande beslissing niet aangewezen is of zonder uitwerking is op grond van de wettelijke of reglementaire bepalingen, die in de aanvraag aangevoerd zijn;
Meer bepaald kan er geen voorafgaande beslissing worden genomen over:
 - a) de belastingtarieven en de berekening van de belastingen;
 - b) de bedragen en de percentages;
 - c) de aangifte, het onderzoek en de controle, het gebruik van bewijsmiddelen, de aanslagprocedure, de rechtsmiddelen, de rechten en voorrechten van de Vlaamse schatkist, de termijnen, de verjaring, het beroepsgeheim, de inwerkingtreding, de aansprakelijkheid en de plichten van sommige openbare ambtenaren, andere personen of bepaalde instellingen;
 - d) de bepalingen waarvoor een specifieke procedure inzake erkenning of beslissing is ingesteld;
 - e) de bepalingen of gebruiken die overleg met of raadpleging van andere autoriteiten instellen en waarvoor de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie niet bevoegd is om zelf of unilateraal een standpunt in te nemen;
 - f) de bepalingen die sancties, boetes, belastingverhogingen en -vermeerderingen instellen;
 - g) de forfaitaire grondslagen van aanslag;
- 3° de aanvraag betrekking heeft op de toepassing van de codex betreffende invordering en vervolgingen.

§4. Behoudens in de gevallen waarin het voorwerp van de aanvraag dat rechtvaardigt, wordt de beslissing getroffen voor een termijn die niet langer mag zijn dan vijf jaar.

De voorafgaande beslissing bindt de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie voor de toekomst, behalve:

- 1° als de voorwaarden waaraan de voorafgaande beslissing is onderworpen, niet vervuld zijn;
- 2° als blijkt dat de situatie of de verrichtingen door de aanvrager onvolledig of onjuist omschreven zijn, of als essentiële elementen van de verrichtingen niet zijn verwezenlijkt op de wijze die de aanvrager omschreven heeft;
- 3° ingeval van wijziging van bepalingen van de verdragen, van het unierecht of van het interne recht die van toepassing zijn op de door de voorafgaande beslissing beoogde situatie of verrichting;
- 4° als blijkt dat de voorafgaande beslissing niet in overeenstemming is met de bepalingen van de verdragen, van het unierecht of van het interne recht;
- 5° als de voornaamste gevolgen van de situatie of de verrichtingen gewijzigd zijn door toedoen van de aanvrager. In dat geval heeft de intrekking van de voorafgaande beslissing uitwerking vanaf de dag van de aan de aanvrager ten laste gelegde feiten.

Elke aanvraag die ingediend is bij de fiscale overheden van een lidstaat van de Europese Unie of een derde staat als vermeld in paragraaf 2, tweede lid, tijdens de periode waarin de voorafgaande beslissing wordt toegepast, alsook elke beslissing die daarmee verband houdt, moeten onverwijld worden meegedeeld aan de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie met het oog op de toepassing van dit artikel.

§5. De voorafgaande beslissingen worden op anonieme wijze gepubliceerd op de website van de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie.

Art. 3.22.0.0.2. §1. Met betrekking tot de toepassing van de bepalingen van deze codex, verstrekt de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie een bindend advies tot voorafgaande beslissing als vermeld in artikel 3.22.0.0.1, §1, tweede lid, aan de federale Dienst Voorafgaande Beslissingen in fiscale zaken over alle aanvragen inzake situaties of verrichtingen, die deels onder haar bevoegdheid en deels onder de bevoegdheid van de federale Dienst Voorafgaande Beslissingen in fiscale zaken vallen.

Het bindend advies tot voorafgaande beslissing mag geen vrijstelling of vermindering van de belasting tot gevolg hebben.

§2. De aanvraag van een voorafgaande beslissing als vermeld in paragraaf 1 moet schriftelijk gericht worden aan hetzij de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie, hetzij de Federale Overheidsdienst Financiën overeenkomstig artikel 21 van de wet van 24 december 2002 tot wijziging van de vennootschapsregeling inzake inkomstenbelastingen en tot instelling van een systeem van voorafgaande beslissingen in fiscale zaken.

Het bindend advies, vermeld in paragraaf 1, eerste lid wordt verstrekt door het besluitvormingsorgaan, vermeld in artikel 3.22.0.0.1, §2, vierde lid, en op de wijze vermeld in dat lid.

§3. De bepalingen van artikel 3.22.0.0.1, §3 tot en met §5, zijn van overeenkomstige toepassing op dit artikel.”

Art. 35. In bijlage 1, concordantietabel 1, tabel 18, van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 19 december 2014, wordt de rij

“

Art. 63 ¹ , tweede en derde lid	Art. 3.12.3.0.1, §1, 2°, en §3, derde lid
--	---

”

vervangen door de rijen

“

Art. 63 ¹ , tweede lid	Art. 3.12.3.0.1, §1, 2°, en §3, derde lid
Art. 63 ¹ , derde lid	Opgeheven

”

Art. 36. In bijlage 1, concordantietabel 2, tabel 18, van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 19 december 2014, wordt de rij

“

Art. 3.12.3.0.1, §3, derde en vierde lid	Art. 63 ¹ , tweede en derde lid, en art. 72
--	--

”

vervangen door de rij

“

Art. 3.12.3.0.1, §3, derde en vierde lid	Art. 63 ¹ , tweede lid en art. 72.
--	---

”.

Art. 37. Dit decreet treedt in werking op de dag van de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad, met uitzondering van:

- 1° artikel 3, dat in werking treedt vanaf aanslagjaar 2016;
- 2° artikel 4, dat in werking treedt op 1 januari 2016;
- 3° artikel 34, voor wat betreft het toegevoegde artikel 3.22.0.0.2, dat in werking treedt op een door de Vlaamse Regering vast te stellen datum.

Brussel, 18 mei 2015.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie,

Annemie TURTELBOOM